

DEBATA O DAWESOVH PRIPOROČILIH

ani angleški narodni ekonom Keyens pravi, da zahteva uspeh Dawesovega načrta konec okupacije Ruhra in Porenske. — V drugem slučaju je baže uspeh izključen. j Bankirji bodo dali posojilo le v slučaju, da dobe garancije, da Francozi ne bodo nikdar več rogovili v Pororju in Porenju.

Poroča John Maynard Keynes

London, Anglija, 25. julija. — Ena zadeva med sklepi edzavezniške reparacijske konference, v kolikor so razni dosedaj, je tako vistvenega pomena tako za sprejem onečenega načrta od strani Nemčije kot zo one, ki nameravajo naložiti svoj denar v nemško posojilo, da zasluži posebnega povdarka in svarila.

Dawesov načrt ne more nuditi nobene rešitve, razven bi se popolnoma prekinil dosedanj režim ruhrske okupa- je. Pred enim mesecem je bilo to splošno naziranje v tej deželi.

V velikem boju, ki se je vnel tekom debat, je nav- avna želja, da se sklene kompromis, kar se predlaga za odočnost in kar se je zgodilo v preteklosti.

Kazni, katere se bo naložilo v slučaju, da bi Nemči- a ne zadostila svojim obveznostim, so le nadaljevanje sedaj dostoječih pogojev versailleske mirovne pogodbe n nobenega poskusa se ne stori, da se pojasni dvome glede stališča na temelju dotične mirovne pogodbe.

Bankirji, katere so vprašali za svet pa so imeli na rečo toliko zdravega smisla, da so zahtevali, naj se iz- eljuči možnost bodočih ruhrske ekspedicijs, če se hoče veljaviti posojilo. Dosti imamo vzroka biti hvaležni an- gleškim in ameriškim finančnikom, ki se nočejo posluževati izbegavanj MacDonalda.

V trenutku, ko pišem to, je bodoči potek konference vedno nejasen, a celo če bi bankirji podlegli politikom, e izvanredno bedasto domnevati, da je sploh mogoče do- eči kako uravnajo, ki bi bila sprejemljiva za Nemčijo ali katero bi bilo mogoče ponuditi Nemčiji, dokler se ne po- asni vseh dvomov. MacDonald in Herriot ne moreta pri- akovati, da bo Nemčija sprejela brez ugovora dvostruč- nosti, katere sta uvedla v namenu, da se izogneta raz- pravi sitnih vprašanj.

Meni se zdi pravično in neizogibno, da bo nemška vlada takoj stavila par vprašanj, kakorhitro bo dobila be- sedilo prvega poročila podkomiteja in ta vprašanja se bo- lo glasila:

— Ali naj kaznilne odredbe vključujejo teritorialne sankcije?

— Ali je posamezna sila, ki nastopi sama, upraviče- na poslužiti se teritorialnih ali drugih sankcij?

— Ali so vojaško okupacijo Ruhra, katero očitno nameravajo nadaljevati v tej ali oni obliki, legitimirali vsi člani londonske konference?

— Če tako, na kateri del versailleske mirovne pogobe se zbrane sile soglasno sklicujejo, da opravičijo to oku- pacijo?

Če bo nemška vlada stavila ta vprašanje, je upraviče- na, da dobi odgovor.

Ali obstaja kak odgovor, katerega bi lahko podpisali angleška kot francoska vlada?

Ali ni nadaljevanje najhujših povojnih tradicij diplo- macije soglasno predložiti Nemcem dokument, katerega razlaga vsakdo po svoje.

Obstajati bi morala spodobna meja za razliko med iz- javami politikov izven urada. Ni posebno kreditno za Ramsay MacDonalda, da so ga morali mednarodni bankir- ji opomniti na čut poštenega obnašanja med narodi.

VSTAJA NA ROMUNSKEM?

London, Anglija, 25. julija. —

Manchester Guardian poroča:

— Skrivnost obdaja sedanje

dogodke v Bukarešti. Nikakega

potrdila ni mogoče dobiti za po- ročila, da je vkorakal general

Avarescu v romunsko glavno me- sto z velikimi nerednimi silami.

— V krogih, ki dobro poznajo

položaj na Romunskem, se domne- va, da se je zavrnila demonstra- cija proti vladi v velikem obsegu

in da je, zelo mogoče, da bo vla- da Bratiana izgnila s površja, ko bo dvignjen zastor.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

— Pogon na kršilce postav, —

je rekel, — je cilj te administra- cije ter tudi želja župana. Nikdo

naj ne računa s tem, da bom izgi- nil s površja.

—

"GLAS NARODA"

SLOVENSKE DAILY

Owned and Published by
Slovenic Publishing Company
(A Corporation)

FRANK SAKSER, President LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.**"GLAS NARODA"**
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto valja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
In Kanada	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za šest let	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikom.

Dopis, brez podpisane osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnji bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2878**DESETLETNICA**

Danes je deseta obletnica strahotnih dni, ko se je začela mobilizacija po naših krajih.

Tisti praznik svete Ane bo ostal v neizbrisnem spominu našega naroda.

Nad domovino je bila padla težka mora.

Se sedaj leži na prsih, kljub vsem zagotovitvam in prepričevanjem narodnih voditeljev, da je že zdavnaj izginila.

Narod ni kot človek.

Njegovo življenje je daljše, vztrajnejše.

Posameznik hitro preboli, narod dolgo boleha. Posameznik hitro pozablja, narod ne pozabi zlepa.

Pri nas tam doli se je završil narodni preporod. Kakšne bodo končne posledice tega preporoda, se ne da zaenkrat ugibati.

Če jih vprašate, vam jih bo devetdeset izmed sto reklo, da niso zadovoljni.

Mogoče je to nezadovoljstvo le začasno in da bodo prihodnje generacije drugačnih misli in drugačnih nazorov.

Vsi naši ljudje, ki so bili priča predvojnih razvojev, ki so dolga leta prenašali vojne grozote in so bili končno deležni takozvanega osvobodjenja, odkimujejo z glavami, češ, žrtve je bila popolna, uspeh pa še polovičarski ni.

Počasi se čisti, polagoma prihaja spoznanje, po polževu se bistre pojmi.

Kakšna bo usoda treh jugoslovanskih plemen?

Vsako izmed treh plemen ima svojo izrazito zgodovino, svoje lastne tradicije.

Kljub podobnosti oziroma skoraj enotnosti jezika, je v nekaterih ozirih propad med Srbi, Hrvati in Slovenci večji kot med katerimkoli sosednjima narodoma, ki nimata ničesar skupnega.

Dva dela jugoslovanskega naroda sta bila deležna povsem različne kulture, dva dela sta povsem različne veroizpovedi.

Svojih tradicij in svojih nazorov se pa oprijemajo naši ljudje kot klopi.

Narodni voditelji prigovarjajo, barantajo, mešetarijo ter skušajo uglasiti pot k splošnemu sporazumu.

Opravi jo le malo ali pa nič.

Kdor hoče študirati razpoloženje jugoslovanskega naroda, ga ne sme študirati iz časopisov in publikacij.

V časopisih je vse lepo in idealno opisano, ali pa pretirano ocrnjeno. Narod pa misli drugače.

Ne ve komu bi zaupal, ker je bil še vsakipot razočaran.

Kadar pa izgubi narod vero v svoje voditelje, je velika nevarnost, da izgubi tudi vero v samega sebe.

Sedanja generacija ni odločujoča.

Preveč je še pod vtisom prejšnjih grozot, da bi zmogla trezno misliti in stvarno preudarjati.

Poznejši rodovi si bodo znali boljše ertati svojo smer.

In če bo gospodoval ob jadranski obali enkrat v bodočnosti črvt, krepak in edinstven narod jugoslovanski, prost vseh plemenskih in verskih predsodkov, lahko rečemo, da niso bile zastojne žrtve, ki so se pričele danes pred desetimi leti.

Dopisi.

Ashland, Wis.

Prosim priobčite te vrstice v list Glas Naroda. Vselega nimam nič za poročati, pač pa žalostno vest, namreč, da se je v bližnjem mestu v Mellen ustrčil rojak Johan Mikulič in tudi ženo močno ranil. Ona se nahaja v bolnišnici v tukajšnjem mestu ter se ji obrača na bolje.

Oba pa sta doma nekje iz Loškega potoka.

Kaj ga je gnalo v ta obupni položaj ni natančno znano.

F. Nose.

Chicago, Ill.

Frank Mirtič, doma iz Kočevja, je prišel domov večerjat. Večerja pa še ni bila skuhana. Ves besen je šel v sosednjo sobo ter

se vrnil z revolverjem. Sedel je za mizo ter posadil revolver poleg sebe. Predno je mogel preprečiti, je že imela njegova gospodinja revolver v roki. Pomerila je nanj ter oddala dva strela. Ranjeni Mirtič je imel še vedno toliko moči, da je skočil k nji, hotel ji izgrabit orožje. V borbi se je revolver sprožil, in gospodinja je padla smrtno ranjena na tla.

Ko so prišli sosede v stanovanje, sta oba ležala na tleh. Gospodinja je bila mrtva, Mirtič pa nezavesten. Zavedel se je šele v bolnišnici.

Poročevalec.

Chisholm, Minn.

Pred kratkim se je tukaj vršila značilna konvencija. Iz raznih

Iz Slovenije.

Samomor.

V gozdu posestnika Franca Navernika v Gornjem Doliču se je iz neznanih vzrokov obesil 60 letni pesecnik Josip Skarlovnik.

Pobeg od doma.

Od svojih staršev v Depali vasi je pobegnila pred nekaj dnevi 10 letna Franciška Kopitar. Deklica je dobro razvita in oblečena v novo belo obleko ter rjave čevlje. Kam se je obrnila in kod se združuje, se doslej še ni zamoglo dognati.

Nevaren cigan.

Okrog Konjice se klati zadnje čase cigan Alojz Rak, 37 let star. Hodi po hišah, igra na citre, zračen pa krade, kar mu pride pod roko. Poleg raznih tatvin, ki jih je zagrešil, je odpeljal dne 2. julija v Stanicah 2000 Din vrednega psa. Omenjeni se zasleduje tudi zaradi poskusa umora.

Ogenj vsled neprividnosti.

V hotelski sobi na južnem kolodvoru v Ljubljani je zažgal po neprividnosti neki gost, ki se je prijavil kot major v pokroju Vlahovič z gorečo vžgalico veliko oklesno zaveso, ki je bila trenutno vsa v ognju. Plamen je objel nato tudi tkz. "kornizo" na katerem je bila pripeta zavesa, tako da je nastala škoda v znesku 960 Din. Gost se je nato odstranil iz hotela, ne da bi poravnal povzročeno škodo.

Aretacije.

Te dni je bilo zaradi vlačugarstva in sumljivega potikanja aretiranih v Ljubljani več dvomljivih žensk in dva moška. Taki elementi se zadržujejo ponajveč med stojnicami na trgu, okrog glavnega kolodvora in pa na klopih po raznih parkih.

Smrtna kosa.

Te dni je umrl v Ljubljani g. Karel Buerger.

Nepopolnživ v lesni mešetar.

je Penšek Viktor v Ravnah pri Sošanju. Pred okrožnim sodiščem v Celju je bil zaradi malverzacije z lesom lesnega trgovca Minebeka šele pred kratkim obsojen na en mesec ječe. V času od 8. jan. do 7. februarja je vzel nadalje 3 ali 4 vozove plohov v Ravnah, ki so bili last nekega posestnika ter jih je prodal trgovcu O. v Sošanju. Ker pa je trgovec O. sumil, da doba ni njegova, se je s pisмено pogodbo izgovoril svobodne roke. Kmalu nato je izvedel, da je dotični posestnik najel med drugimi tudi Penška kot voznika, da pa je ta borov in smrekov les zapeljal na neko drugo žago in ga je odtod hotel prodati ter denar porabiti zase. Penšek je v preiskovalnem zaporu v Sošanju simuliral, da je požrl igle in da ga morajo takoj spraviti v kako bolnico. Tudi je skušal izpiskopati zid ter tako pobegniti iz preiskovalnega zapora. Okrožno sodišče v Celju je obsodilo Penška na 3 mesece težke ječe.

Lahkomiselni hotelski vratar.

Nekaj nad 50 let stari hotelski vratar Alojz Stauber, rodom iz Sv. Lovrenca na Dravskem polju, ima zelo burno in pestro življenje za

strani, posebno iz Clevelanda in Chicago so dospeli delegati s kolskih društev. Bil jih je vseh nad sto. Spreved, ki se je vil po mestu, je vse očaral. Tujerodci se izjavljali da kaj takega lepega še niso videli. Igrale so štiri godbe.

Delegate je pozdravil župan Joseph Austin, naker se je začela veselica v parku.

Tukajšni Sokol je izvajal preste vaje in vaje na orodju. Jako ljubke so bile tudi čikaške Sokolice. Amerikanci so se čudili vajam na drog in bradljah.

Program je bil zvečer zaključen v Chisholm Opera House.

Pri tej priliki je nastopila kot izborna plesalka Miss Silviya Modrick iz Chicago.

Naročnik.

seboj. Prvič se je s sodiščem seznanil v Ptuj, ko je bil 30 let star in kaznovan zaradi udeležbe pri tatvini na en dan zapora. Potem pa se je začel križev pot po sodiščih cele stare Avstrije, n. pr. v Trstu, na Dunaju, v Inomestu, Solnogradu, Gradcu, Brucku, Loebnu, Bregenzu, Ljubljani itd., na Ogrskem in v Nemčiji zaradi najrazličnejših deliktov. Iz raznih mest je bil izgnan in vedno znova so ga po odgonu pošiljali v domovinsko občino, kjer pa nemirni duh ni mogel najti obstanka. Tako je tudi pred nekaj dnevi prišel odgonskim potom iz Brucka ob Litvi v Jugoslavijo, a so ga takoj izročili mariborskemu sodišču, ker je imel še na vesti tatvino novega pliskatega klobuka na škodo pekovega vajenca Kučera v Hočah. Zadnje dni meseca oktobra lanskega leta je namreč v neki gostilni v Hočah popival. Ko mu je zmanjkalo denarja, je prodal svoj klobuk nekemu kovaču, potem pa je skrivaj izginil iz gostilne, z njim pa je izginil nov klobuk Josipa Kučera. Nato je Stauber odšel v Avstrijo, odkoder je po občajni poti priromal nazaj v roke pravice. Pri sodišču je priznal samo zadnji dve kazni v Jugoslaviji, češ da se prejšnjih 40 kazni v novi državi ne sme vpoštevati, glede klobuka pa je trdil, da ga je kupil od nekega neznanca. Njegov zagovor seveda ni obveljal in je bil obsojen zaradi tatvine klobuka na 2 tedna strogega zapora.

Vihar v logaški kotlini.

V logaški kotlini je razsajal grozen vihar, ki je ruval močna drevesa s korenino, lomil debla in rušil poslopja. Najhuje je divjal vihar po vaseh Martinjhrub, Blekova vas in Brod. Škoda je ogromna na poslopih; uničenih pa so tudi vsi poljski pridelki.

Pogrešana ženska.

Šutej Agata, posestnikova žena v Vukoveh pri Vinici, stara 40 let, je odšla že pred kakim mesecem od doma in se odtlej ni več povrnila. Domneva se, da se ji je pripetila kakšna nesreča ali pa, da je šla prostovoljno v smrt.

Požar in smrt vsled strele.

Iz Oplotnice nam poročajo: Te dni se je gnala huda nevihta s Pohorja preko Oplotnice proti Slovenski Bistrici, spremljana od bliskanja in močnega grmenja. Strela je udarila v hišo posestnika Ivana Sitarja v Ugovski. Hiša je popolnoma pogorela. Sitarjevo ženo, od strele omamljeno, so prenesli iz hiše nezvestno k sosedni, kjer je par minut pozneje umrla. Oplotniški gasilci so hoteli v Ugovsko na pomoč, niso pa mogli z brzgalno stopiti v akcijo, ker je Sitarjeva hiša stala na hribu.

Delo je pravi blagoslov.

Soglasno z nekim nemškim entomologom, poginejo čebele in druge podobne žuželke, ako ne delajo. Za nas ljudi je torej delo blagoslov, in posebno Amerika je postala velika ter se proslavila s trdim delom vsega svojega prebivalstva. Da vam bo delo ugodno celo v gorkem poletju, je Trinerjev Grenko Vino pomoč, ki je nima primere. Če se izmehite raznih železnih neredov, kot so neprebava, slab tek, zaprtje, plim, glavobol, ali tisti občutek utrujenosti, ki postane neznosen v vročini, bo vaše delo lahko in jako uspešno. Trinerjevo Grenko Vino da energijo vsemu vašemu sistemu. Mr. James Tomasek nam je pisal 27. maja iz Spruce, W. Va.: "Če ne morem delati zastran železnih neredov, pijem Trinerjevo Grenko Vino in se takoj jako dobro počutim". Poskusite tudi naš novi izdelek Trinerjev Fli Gass, ki takoj pomori muhe in komarje. Če ne morete dobiti Trinerjevih zdravil v svoji bližini, pišite na Joseph Triner Company, Chicago, Ill.

Peter Zgaga

Pred kratkim je ponovno prišel v Ameriko francoski pretepač Carpentier. Enkrat jo je bil že izkupil, in sedaj jo je drugič. Pa tako, da je ne bo zlepa pozabil.

Vprvič ga je pretepel ameriški pretepač Dempsey. Sedaj mu je dal biksa ameriški pretepač Tunney.

Pretepaštvo smatrajo v Ameriki bodisi za umetnost, bodisi za znatstveni poklic.

To je ugotovljeno dejstvo. Kajti sicer bi ne bil Carpentier soglasno z novo priseljeniško postavo pripuščen.

Ameriške priseljeniške oblasti so namreč stroge. Duhovni, učnjaki in pretepači lahko pridejo, kadarkoli se jim izljubi. Vsi drugi se pa morajo podvreči tisočim formalnostim, predno jim je dovoljeno stopiti na svobodna ameriška tla.

Slovenskemu franciskanu je pot odprta. Kajti on spada v zgoraj omenjeno skupino. Slovenskemu kmetu je zapečaten s sedmerimi pečati.

Taka je postava. Kaj se hoče. Može, ki so jo napravili, bodo prejalislej spoznali svojo zmotu.

V četrtek zvečer se je vršila velika "predstava" v Bronxu. Trideset tisoč ljudi je gledalo Tuneya, ki je velik ponos Amerike, in Carpentiera, ki je največji ponos Francije.

Tuney je pa Francoza tako zbil, da je slednji celo francosko kleti pozabil.

V bolnišnico so ga odpeljali, kjer mu bodo poskušali ozdraviti lakotnico.

Toda vse to, kar sem dosedaj napisal, ni nič. Vse to je brez pomena.

Značilno je, kaj je pisalo newyorško časopisje o tem pretepu. Vsi listi brez izjeme, slave Carpentiera kot junaka.

In eden teh listov, ki ima baje nad tri milijone čitateljev, je objavil naslednje:

"Najbrže ste že kdaj slišali o stari rimski slavi?"

"Brez dvoma vam je znano junaštvo ranjenega Špartanca, ki niti z očesom ni trenil, ko mu je lisica gnjavila po ranjenem črevesju?"

"Gotovo ste brali o Horaciju, gotovo ste čitali o Alamu."

"Vse to pa ni nič v primeri z junaštvom Francije, s silnim junaštvom njenega sina Jurja Carpentiera."

"Kri mu je lila iz ust, da je postalo njegovo belo telo škrlatno-rdeče od krvi. Padal je in vstajal tekom štirinajstih rund in poskušal celih 14 sekund premagati svojega nasprotnika v petnajstih rundi?"

"Ali ste že kdaj čuli kaj takega?"

Ubogi urednik, ki je to zapisal — sodi v blaznico.

Uboga javnost, ki kaj takega z užitkom in odobravanjem čita — koleščki se ji obračajo po strani.

Kaj so Voltaire, Russeau, Maspasant, Rodin, Millet in cela armada drugih v primeri s Carpentierom?

Nič. Še manj kot nič.

Kaj je v primeri s Carpentierom stotisočera oborožena množica francoskih vojakov, ki je lila za par soldov na dan kri za francosko domovino.

Vse to je nič. In če je kaj, je komaj senca.

Menda so Dempsey, Carpentier, Tuney in njihovi drugi "slavni" tovariši vseeno toliko pametni, da smatrajo vse, ki hodijo gledat njihove predstave in plačevati drago vstopnino — za čisto navadno, pomilovanja vredne osele.

Jugoslovanska**Katol. Jednosta**

Ustanovljena 1. 1898

Inkorporirana 1. 1904

GLAVNI URAD v ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185 St., Cleveland, O.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, 1808 E. 32nd Street, Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH FISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Box 961, Ely, Minn.
Blagajnik neizplačanih smrtin: JOHN MOVERN, 412 — 12th Ave, East, Duluth, Minn.

Vrhovni zdravnik:

Dr. JOS. V. GRAHEK, 303 American State Bank Bldg, 600 Grant Street at Sixth Ave, Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

ANTON ZBASNIK, Room 206 Bakewell Bldg, cor. Diamond and Grant Streets, Pittsburgh, Pa.
MOHOR MLADIC, 1334 W. 18 Street, Chicago, Ill.
FRANK SKRABEC, 4822 Washington Street, Denver, Colo.

Porotni odbor:

LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
GREGOR J. PORENTA, 310 Stevenson Bldg., Puyallup, Wash.
FRANK ZORICH, 6217 St. Clair Avenue, Cleveland, O.

Zdrujevalni odbor:

VALENTIN PIRC, 780 London Road, N. E., Cleveland, O.
PAULINE ERMENEC, 352 Park Street, Milwaukee, Wis.
JOSEF STERLE, 404 E. Mesa Avenue, Pueblo, Colo.
ANTON CELARC, 538 Market Street, Waukegan, Ill.

Jednotino uradno glasilo: "Glas Naroda".

Vse stvari tiskajo se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljave naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse priobče naj se pošila na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolnišni sprave naj se pošila na vrhovnega zdravnika.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zlasti tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se na obratni na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

Iz Jugoslavije.

Avijacijska nesreča pri Dubrovniku.

Te dni sta krožila nad Dubrovnikom dva hidroavijona vojne mornarice, ki sta priletela iz Bosne. Nenadoma je eden vagonov iz višine 200 metrov strmoglavil na poluotok Lapad ter se popolnoma razbil. V aparatu so se nahajali kapitan-pilot Reman, rodom iz Zagreba, komandant hidroplanske stanice v Boki, mehanik Sima Mumučić iz Srbije in mornar Ivan Ujaci iz Šibenika. Vsi trije so ostali na mestu mrtvi. Vzrok grozne katastrofe je najbrže defekt motorja.

Velika tatvina čevljev.

Dne 2. julija je bilo trgovcu Štefanu Gjurancu na poti iz Čakovca do Ljubuškega ukredenih 38 parov čevljev v vrednosti 14 tisoč Din.

Težka železniška nesreča.

Pri Orahovici v Slavoniji se je pripetila te dni težka železniška nesreča. Tovorni vlak d. d. Guttmann, prihajajoč iz šume Radlova, z 32 vagoni, naloženimi s hodi in gramozom, se je na nekem ovinku prevrnil. Ker je bilo premalo zavor, je vlak drvel s hitrostjo 60 km na uro. Vsled tega je lokomotiva skočila s tira in potegnila s seboj tudi mnogo vagonov. Strojevodja je v praven pomenu besede zgorel. Dvanajst ranjenih je tudi več drugih železniških uslužbencev. Ranjenec so prepeljali v osiješko bolnico.

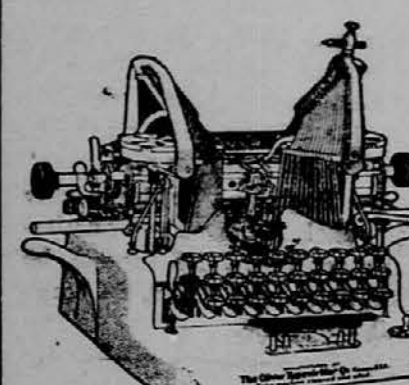
Zastopnik za Milwaukee, Wis. je tudi Joseph Koren.

555 Reed St. Rojakom ga toplo priporočamo.

Upravištvo "G. N."

POSOJILA NA NEPREMIČNINE

Naši rojaki lahko dobijo pri nas prvi mortgage na hiše in posestva v New Yorku in Brooklynu.

FRANK SAKSER STATE BANK82 Cortlandt Street
New York**Posebna ponudba našim čitateljem!**

Prenovljeni pisalni stroj "OLIVER" \$20.00

S strešico za slovenske črke, č, š, ž — \$25.00

'OLIVER' PISALNI STROJI SO ZNANI NAJBOLJ TRPEŽNI.

Pisati na pisalni stroj ni nikaka umetnost. Takoj lahko vsak piše. Hitrost pisanja dobite z vajo.

Expresne stroške plačamo mi, torej nikakih stroškov za prevoz.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

ADVERTISE in GLAS NARODA ADVERTISE in GLAS NARODA

Zakaj so obesili v Kanadi Muira?

Oko za oko, življenje za življenje, — je še vedno postava v Canadi, vsaj v gotovih delih Canade.

Walter Muir, star eno in dvajset let, ki je dovršil Clason Point vojaško akademijo v New Yorku, je vzel življenje drugemu. Vsled tega so zahtevali njegovo lastno življenje in dne 11. julija je bil obesen v malem canadskem mestecu v Valleyfield, Quebec.

Obstajale so olajševalne okoliščine. Walter Muir ni poznal preje moza, katerega je ustrelil. Sprla sta se v nekem salonu. Muir je potegnil revolver ter oddal pet strelcov, kojih eden je zadel. Glasilo se je, da ni zadela krogla nobenega bistvenega organa. Žrtve pa je umrla štiri dni pozneje in vsled tega je bil Muir obtožen umora.

Sodnik je pri obravnavi namignil, da bi zadostovala obsodba radi uboja. Isto je storil tudi nek prizivni sodnik. Porota francoskih Canadecev, mož istega rodu kot ubiti, pa je bila drugega mnenja ter spoznala Muira krivim umora.

Velik upliv se je izvedlo v prilog Muiru. Njegova mati je prišla v Canado ter ter prosila za milost. Oglasil se je tudi državni departament v Washingtonu.

Nekaj časa je izgledalo kot da se bo canadski vladavila zavzela za Muira in da mu ne bo treba stopiti na rdeče pobarvane vislice, ki so v rabi že pol stoletja. Vlada je dovolila Muiru en odlog. Prvotno je bilo določeno, da bo obesen dne 4. aprila. Dne 3. aprila so ga privedli v Valleyfield. Vislice so bile postavljene, krivnik je bil na mestu, a tedaj je prišlo iz Ottawe sporočilo, da je vladavila dovolila odlog, da se bo moglo naprositi za novo obravnavo. Življenje mladega človeka je bilo navidez rešeno.

Sodniki prizivnega sodišča pa so odklonili prošnjo za nov proces in to je pomenjalo, da bo obesen dne 11. julija.

Še ena pot je bila odprta. Vlada bi lahko izpremenila smrtno kazen v dolgoletno ječo. Vspreto prejšnje akcije, ko je privolila v odlog, je bilo vrjetno, da bo pomilostila obsojenega.

Od vseh strani so prihajale v Ottawa prošnje za pomilostenje. Zadeva je bila v glavnem v rokah canadskega justičnega ministra Lapointe-a, a celi kabinet se je pečal z njo na svojih sestankih. Nikdar ni postalo znano, o čem so razpravljali ministri. Dva dni pred dnevom, določenim za občenje, je postalo znano, da je izgnala vsaka prilika, da bi se izpremenilo smrtno kazen in da mu obsojeni plačati z življenjem za svoj zločin.

Zakaj ni bilo nikake milosti za Walter Muira?

V napol-oficijelnih krogih so izjavili naslednje:

— Vzrok, da ni bila smrtna kazen izpremenjena v ječo, je ta, da ni kabinet nikako kasacijsko sodišče in da ni preiskava dokazila, da se je porota motila, ko je oddala svoj pravorek radi umora.

— Dokazi v slučaju Muira niso bili okoliščni, temveč direktni in vsled tega ni bilo nobenega vzroka za izpremembo kazni, razven agitacije, ki je bila dvignjena, posebno v Združenih državah.

Ali je to cela stvar?

Glasilo se je, da je postal Muir žrtev verske nestrpnosti. To pa ni res. Muir je bil katolik in francoski Canadci so tudi katoliki. Med onimi, ki so se najbolj ustrajno zavzemali zanj, je bil župnik, oče Aumais, ki je brzojavno naprosil člane parlamenta, katere je poznal, naj izvedejo ves svoj upliv. — Da bi le mogel jaz na vislice mesto njega, — je rekel župnik dan pred eksekucijo in solze so mu tekale po licu navzdol. — Deček ni zločinec, pač pa žrtev dogodkov.

Ostane le še vprašanje plemenitih predsodkov, ki so bili najbrž na dnu cele zadeve.

Če hočemo dobiti pravo perspektivo o slučaju Walter Muira, moramo poseči nazaj trideset let. Leta 1894 je prišel v malo vas

Valleyfield neki Iree, po imenu Shortis. Nekaj časa pozneje se je zapletel v prepir, sličen onemu Muira. V nato sledečem boju je Shortis ustrelil dva moža ter ranil tretjega. Bil je obsojen na smrt. Izveden pa je bil velik piktisk in smrtna obsodba je bila izpremenjena v dosmrtno ječo.

V Valleyfieldu kroži povest, da je Shortis sedaj bogat mož neke v Ontario. Celih trideset let no spomin na Shortis zadevo izginil iz Valleyfielda. Zasejal je seme prepričanja, da je vladavila mehoskrbna z angleško govorečimi ljudmi, ki ubijejo francoske Canadece. Ko je mladi Amerikanec Muir ustrelil Lavioletteja, je vsakdo govoril, da se bo ponovil slučaj Shortisja in da ne bo ottawska vladavila pustila obesiti človeka za to, ker je ustrelil francoskega Canadece, — razven če se vladi pojasm, da bi bila taka milost ljudem ne ljuba.

Tako je prišlo, da niso bile vse prošnje, ki so prišle v Ottawa, le na eni strani.

V Quebecu imajo velik respekt pred postavo. Če je vera v postavo omajana, kot je bila v enem kraju vsled afere Shortis, je tem bolj postaviti jo zopet na prejšnji pedestal.

Eden glavnih argumentov, katere se je navajalo v prilog Muira, je bil, da je bil mladi mož pijan ob času, ko je streljal. Dokazano je bilo, da je izpil osemnajst čaš piva. Ni pa bilo dokazano, če je bil pijan.

Odmevi Muirrove tragedije so segali daleč preko Valleyfielda, kjer je bil izvršen zločin. Volilci so povedali ducatom francosko-canadskih članov parlamenta v vseh delih Quebeca, da mora Muir viseti za svoj zločin.

Zgodovina slučaja je naslednja:

V soboto, dne 22. septembra preteklega leta so pili v Windsor hotelu v Valleyfield trije možje pivo. Bili so Walter Muir, Joseph Plante in Edvard Carroll. Muir in Carroll sta prišla iz New Yorka. Plante pa je domačin in ljubitelj psov. Razgovarjali so se mirno, a dosti pili.

Vstopila sta dva moža, Laviolette in neki Arthur Leboeuf. Pokimala sta Plantu in Lavioletteja je informiral, da gre na lov. To je dalo povod za spor glede psov in ta spor je postajal vedno ostrejši. Plante, ki je pohabljen, je hotel na vsak način kupiti psa Lavioletteja. Laviolette tega ni hotel storiti ter končno pretil, da bo udaril Planta, če ga ne pusti v miru. Plante pa ga ni hotel pustiti. Laviolette ga je vsled tega udaril.

V istem trenutku je skočil Muir na noge, potegnil revolver ter oddal tri strelce v tla. Laviolette je pohitel proti vratom, a bil zadet od dveh strelcov. Ena krogla ga je zadela v črevo. Umril je splošni bolnici v Montrealu štiri dni pozneje.

Muir, Carroll in Plante so zbežali ter se skrili v kleti Planteja, a tro ure pozneje jih je našla policija, katero je podpiralo na stotine ljudi.

Dne prvega decembra je oddala porota svoj pravorek radi umora po prvem redu. Muira je nato obsodil sodnik Wilson na smrt na vešalih in določil izvršenje smrtno obsodbe na dan 4. aprila tekočega leta.

Valleyfield, kjer je bil izvršen zločin, je nekako shajališče tihotapev žganja, ki lahko pridejo v mesto preko meje. Ni znano če je bil Muir sam tihotapec. Njegov tovariš Carroll, je sin nekega newyorškega policijskega kapitana ter je bil radi streljalne afere obsojen na osemnajst mesecev ječe. Tihotapstvo z žganjem ne uživa dobrega slovesa v provinci in to dejstvo je nadalje škodilo Muiru.

Služaj je vzbudil velikansko pozornost po celi Canadi in mnenja glede pravoreka so bila deljena. List Telegram, ki izhaja v Toronto, je pisal:

— Canadski in drugi angleški jetniki pred rasnimi ameriški sodišči bodo imeli dosti vzroka

NAJBOLJŠA SLOVKO-VALKA

Mrs. Ana Weihart, ki je mati peterih otrok je pred kratkim pravilno slovkovala (spellala) 15,000 besed.

proklinjati ime ministra Lapointe. Zla ura bo za stvar nepristranske pravice v Združenih državah, če se bodo ameriške porote navdile nuditi canadskim in drugim angleškim obtožencem postopanje kot ga je bil deležen mladi Amerikanec v Valleyfield.

Mrzli svetlobni žarki.

Pariški dnevnik "Quotidien" poroča o pozornosti vzbujajoči iznajdbi francoskega učenjaka, fizika Dussauda, kateremu se je posrečilo izdelovanje mrzlih svetlobnih žarkov. Vsi nam dosedaj poznani svetlobne žarki imajo to lastnost, da ne izžarevajo samo svetlobe, ampak tudi toploto. In sicer v zelo veliki meri. Znanstvenec je namreč dokazano, da gre od porabljene energije dosti več na račun toplote, ko pa svetlobe. To celo pri električni žarnici. Svetlo-no energijo popolnoma ločiti od nepotrebne, dostikrat celo škodljive toplotne energije, je bil zato že davno cilj prizadevanj naravoslovcev. Pa še v drugem oziru je odkritje svetlobnih mrzlih žarkov naj večje važnosti. Močne svetilke rezvijo toliko toplote, da more ta postati skrajno nevarna. Zlasti se to dogaja pri kinu, kjer je velika toplota obločje že dostikrat vnela film in povzročila s tem požar. Mrzli svetlobni žarki pa bi tudi mogli nadomestiti dragi radij 10.000 sveč močan svetlobni žarek je tako silen, da bi mogel posveteliti roko, da celo prsni koš. Sedaj je bila uporaba svetlobe za presvetljenje teles medicinsko neuporabljiva ravno vsled silne toplote, ki se je pri tem vedno razvijala. Mrzli svetlobni žarki pa bi mogli v medicini nadomestiti radio in tudi drugače silno mnogo koristiti. Princip mrzlih svetlobnih žarkov je odkril Dussaud leta 1913., sedaj pa se mu je posrečilo konstruirati tudi električno žarnico, pri kateri je vsled dvigovanja mehanizma mogoče ponovno stopnjevati svetlobo. Dussaud velja kot eden prvih fizikov Francije. Veliki pčnjak je obenem primer skromnega človeka in je tudi v tem oziru velik človek.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Razburljiv šport.

Izmed vseh športov španca najbolj zanima bikoborba. Včasih je pri bikoborbi navzoč tudi španski kralj. Navdušenje občinstva. Razburljivi trenutki. Uloga matadorja.

Že eno uro pred pričetkom dogodka je senčna stran arenne gosto zasedena. Pred vratmi hrupno-zmešnjava avtomobilov vazov, izklicateljev časopisov in prodajalcev vstopnic; pri blagajni se drenjajo ljudje vseh starosti, iz vseh slojev.

Skozi vrste sedežev se zvijajo prodajalci okrepčil — zlasti pečeni mandeljni so priljubljeni.

Nenadoma utihne šum, bučna godba na pihala zaigra koračnico in na krasnem beleu pridržja jezdec v stari noši španskih magistratnih uradnikov pred častno ložo, ki jo zaseda visok mestni uradnik, kak visok dostojanstvenik, včasih pa tudi sam kralj. Pred leseno steno se ustavi, se odkrije s svojim trovogačnikom in prosi za dovoljenje, da se sme bikoborba pričeti.

In že vkoraka v svečani procesiji bojna četa v areno, od navdušenega kričanja in ploskanja pozdravljena. Pisane barve plaščev borilcev, ki jih nosijo nemarno preko ramen, se zasvetijo, biseri in bogate zlate vezanine se leskečejo v solcu. Dostojanstveno korakajo — mladi, vitki mladeniči — v kratkih suknjicah in dokolenskih hlačah, v vseh barvah, razveseljiva barvna orgija, k temu bele nogavice, vezene čevlje in majhne trovogačnike — ozki, trd obrazi, ki so nekoliko blede od razburjenja.

Tedaj — zadoni tromba — prvi bik galopira v areno. V pardivjih skokih je v sredini arene. Tedaj se vstavi, zakopije noge v pesek, se ozre začudeno naokoli in uporno gleda v novo okolico. Aplavz ga pozdravi: "Bravo toro (bik)! Bravissimo!" V tem zaplapolajo plašči in mogočno telo planje nanje, da bi uničilo zasmehujoče zaplapolajoče plašče. Capeador teče pred njim, vleče sukno po tleh; sedaj ga je bik dosegel, hoče skočiti nanj, ga potepati — tedaj se razvije plašč, dvigne v zrak ko ogromna zanjka — bik povesi rogove, sune v prazen plašč: plašč je šel preko njegovih rogov, capeador se je umaknil.

Krik in vik: "Hola, bravo!" Bik nima časa, da bi se od začudenja opomogel. Že ga draži druga barva. Divje se zakadi tja, toda capeador je v bajnem skoku skočil čez dva metra visako leseno steno, dočim zagrmí težko telo ob steno, da lete trske naokoli.

Zopet signal trompete: plašči padejo na tla. Prične se drugi del, "Suerte de banderillar". Tu stopi eden, kliče bika, ga zasmehuje, dviguje dvojce s strakom okrašenih palic, dokler ga ni bik opazil in se proti njemu zakadil. Še par psov, zabavlje — pa leti banderillero nasproti in — v trenutku skrajne tišine, ko bi ga ravno rogov morali vreči v zrak — se skoni čez nagnjeno glavo in zasadi z železnimi kavelni opremlejni palici, v upogojen tilnik bika, — obenem pa skoči v sijajnem skoku preko živali.

Bik divja preko arene ko splašen konj, skače in otresa ogromno telo v razkačetu basu — toda banderillero so trdno zasajeni v meso. Že stoji tretji banderillero in vihti svoj plašč. Bik plananjanj. Bliskovito odskoči banderillero — toda premalo. En rog ga je pograbil in vrgel ob tla. Takoj zaplapolajo pisani plašči in odvrnejo bika od nateh ležečega. Komaj je bil par korakov stran, se dvigne blesteča postavica. Iz razparanih hlač pa teče za pes debelo — vata. Viharen smeh buči po areni.

Toda v tem zadoni tretji trompeta. Plašči padejo na tla — vse se obrne k predsednikov loži — nihče se ne meni za bika.

Pred ložo stoji vitek, mlad, divno lep fantič — ozka obleka kaže dobro izvežbano telo. Maha s črnim klobukom, se globoko prikloni in prosi, če sme ubiti bika. Potem pomigne najbližje sede-

čemu gledalcu in mu vrže klobuček: "Če bi me bik ubil, — vzemite si ga v spomin na me". Prikloni se in se obrne v areno.

V desnici ima meč, okoli klina pa je ovit muleto, škrlatasto sukno: samo on sme nositi škrlatasto barvo. Zopet se prične igra capeadorov — toda ono vodijo matadorji. Ta pokazuje svoje najsmelejše spretnosti, pokleka pred besnečim bikom, ga prisili, da desno in levo divja mimo njega in vihti meč z muleto kot da bi bil zmagovalen prapor.

Vedno znova uide bik, vedno znova ga priženo pisani plašči nazaj. Brez sape od neprestane gonje; kri pronica iz majhnih ran, v katerih vise banderillero. Sedaj stoji pred capeadorom (matadorjem). Tedaj utihne hrup množice — smrtna tišina zavlađa, da se zdi slišno bitje src gledalcev. Muleta se je odprla, vodoravno zaleskeče meč v desnici torera, kot svetel srebrn žarek plava pred njim. Levica potegna muleto skozi meč, višek trenotka zatrepeče gledalce. Bik mora mimo iztegnjene roke torera — tedaj se bliskovito nagne in potopi v temo te lo — toda odbita pade v pesek; grozovit udarec zadene matadorja v prsa, da odleti par korakov daleč.

Samo hip in že se capeadori na drugem koncu rujejo z bikom, brezavestnega torera pa nesejo iz arene. Par minut kasneje vemo, nobene rane nima, nobeno rebro mu ni zlomljeno, noben notranji organ ni ranjen.

Med tem je zagrabil solreseljente, njegov namestnik, meč in muleto in vabi bika. Tudi on mora pokazati svojo spretnost — on ravno tako dobro se nato razume kot matador. Parkrat visi blesteči meč vodoravno namenjen v zrak — toda bik se izogne. Zopet se postavi pred njim espada — vsak živce, vsaka žila do skrajnosti napeta, vsaka mišica iz prožnega jekla, ena sama živa postala misel: zati — ko iglo špičasto sijajno klinu suniti med lopatice tja v sree. In — sedaj — prisili bika z muleto desno mimo sebe — edinstveno ugoden trenutek, odločne sekunde trajajoč — bliskovito udari — vzdignjene roke navzdol in iz črne tibustra mo-li ročaj meča. Bik se opoteka še par korakov, se sesede v kolenih, pade na stran — stegne noge.

Bučno zaigra godba in besno odobravanje je pogoltno. Slavljenje se skloni po svojem meču, očisti z muleto klino, se prikloni, pozdravlja, pozdravlja. — Z druge strani pridirja par mul s kraguljčki, vrv zavežejo okoli rogov bika in temno telo vlečejo iz arene. Sluge poravnajo pesek in klevka se odpre — drugi bik zagalopira v areno. Igra se pričinja znova.

WALTER JOHNSON

Najboljši "pitcher" baseballskega kluba Washington Americans.

ZANIMIVI IN KORISTNI PODATKI

(Foreign Language Information Service — Yugoslav Bureau)

ŽETEV IN ZAPOSLENOST

Poljedelski oddelek federalne posredovalnice za delo poroča, da je pšenična žetev v Oklahomi in Texasu v glavnem končala. Dobilo se je zadosti delavcev za uspešno spravljeno žetve. Pšenična polja v Kansasu so letos rabila več delavcev kot kdaj poprej.

Prevažanje ljudi k pšeničnim poljem je bilo znatno olajšano vsled znižanih voznin na železnicah. To dejstvo je precej pomagalo, da se je rešila letina pšenice v skrajnih severo-zapadnih okrajih Oklahome.

Iz šestnajstih counties centralnega Kansasa, ki predstavljajo tri milijone akrov, kjer pšenica dozori istočasno, so prišli nujni klice

za pomoč; potrebovali so mnogo tisoč žanjecev in dobili so jih.

Da se izvrši žetev 14 milijonov akrov pšenice v Texasu, Oklahomi in Kansasu, je bilo treba najeti 60.000 delavcev izven teh držav.

Za temi državami prihaja na vrsto Nebraska, kjer se žetev sedaj vrši. Specijalni agentje poljedelskega oddelka federalne posredovalnice (U. S. Employment Service) so nastanjeni po raznih mestih te države. Glavni stan je v Omahi na Court House.

Po žetvi v Nebraska pride kot prihodnja na vrsto država South Dakota, kjer se bo potrebovalo mnogo tisoč poljedelskih delavcev.

SIROTE PONESREČENIH PREMOGARJEV

Smrtne nezgode v pennsylvanijskih premogovnikih so v dobi od leta 1916 do 1922 ubile očeta 4055 otrokom.

Glasom poročila kompenzacijskega urada države Pennsylvania je povprečna starost teh sirot

znajala šest let in 34 tednov. Kompenzacija plačana materam teh otrok, preneha po 300 tednih. Odkodnine za vsakega otroka sicer nadaljuje tudi potem, dokler otrok ne postane šest let star, ali redkokdaj presega \$2 na teden.

MLADI RAZNAŠALCI ČASOPISOV

Organizacija Ohio Consumer's League je pred kratkim izvedla preiskavo o 800 otrokih, ki prodajajo časopise po ulicah mesta Clevelanda. 715 izmed teh so bili "newsboys" po poklen. Dobra tretina izmed teh ni bila še 12 let stara. Večina izmed teh otrok ni zaslužila niti \$3 na teden. Izmed 50 mater je le 14 njih izjavilo, da je bilo vzdrževanje družine od-

Našlo se je, da otroci, ki prodajajo časopise, zaostajajo v šoli daleč za drugimi součenci. Več kot polovica otrok je imelo kako telesno hibo, ki vsled stalnega izpostavljenja in napora utegne postati jako resne narave v poznejšem življenju.

Sovjeti proti hčerkam L. Tostoja.

Berlinski listi poročajo iz Moskve: Ko so prišli boljševiki na vladno, so izpremenili posestvo Leva Tolstoja v Jasnaji Poljani v nacionalni muzej. Poleg muzeja pa je vladavila otvorila šolo ter je, da ne bi ravno vrgla na cesto obeh hčera Tolstoja, Tatjana in Aleksandre, poverila njima pouk v tej šoli. Sedaj pa razširjajo moskovski listi vesti, da namerava vladavila odstraniti Tolstojevi hčerki z Jasne Poljane. Tulski "Komunist" že dalj časa poziva vladno, da naj odvzame šolo v Jasni Poljani hčerkami Tolstoja, češ, da razširjata v šoli protikomunistične ideje svojega očeta. List pozivlja vladno, naj vendar enkrat odpravo vse indolentne ljudi in parasite. Ta vest je napravila v intelektualnih krogih Moskve zelo mučen utis.

Kako najlažje izmerimo višino drevesa.

To je pravo Kolumbovo jajce. Merjenje je mogoče le ob solnčnem vremenu, zato pa moreš izmeriti višino drevesa skoro za centimeter natanko. Nedaleč od drevesa zapiči v zemljo kol ali kratko palico. Vzemi prav tko dolgo vrvice, kakor je količek, ter potegni okrog količka z napeto vrvice krog, ki so ga zaznamuj z drobnimi kamenčki. Brž ko seže se senca palice do kroga, izmerimo hitro tudi senco drevesa, in sicer od spodnjega dela drevesa. Drevesna senca kaže pravilno višino drevesa prav tako, kakor senca palice. Če izmerimo senco drevesa še isto minuto, kakor senca palice, se moremo zanesti na pravilnost merila.

ZA NAKAZILA V AMERIŠKIH DOLARJIH --

IMAMO DIREKTNE ZVEZE, POTOM KATERIH IZPLAČUJEMO DOLARJE POLJUBNIM OSEBAM V JUGOSLAVIJI, ITALIJI, AVSTRIJI IN NEMČIJI.

Ker pa je svezana nabava dolarjev za izplačila v Jugoslaviji z znatnimi stroški, smo bili primorani zvišati pristojbino, ki je sedaj naslednja:

Za izplačila dolarjev brez pogoja: do \$25. po \$1., od \$25. naprej po 4%.

Za izplačila proti predložitvi vidiranega potnega lista: do \$25. po 75 centov, od \$25. naprej po 3%.

Denar, nakazan v Jugoslavijo brez pogoja, se izplača naslovniku takoj ter isti lahko takoj s denarjem razpolaga. Vsled tega priporočamo onim, ki pošljejo denar samo za potne stroške, poslužiti se drugega načina ter označiti na nakaznici: Izplačati le proti predložitvi vidiranega potnega lista (posla) za Združene države). Ako potem naslovnik nebi mogel predložiti takega potnega lista, se stavi nakazani snesek zopet na razpolago vplačniku.

Pristojbina za izplačila dolarjev v Italiji, Avstriji in Nemčiji znaša do \$25. po 75 centov za nakazilo, od \$25. naprej po 3%, to je po 3 cente od dolarja.

Nakazil za sneske pod \$5. ne moremo prevzeti. Vsled takojšnjih odredb, ne moremo izplačati v Nemčiji nakazil eni isti osebi več kot \$20. Znesek za pristojbino nam je poslati obenem s onim, ki naj se izplača.

Povdarjamo pa, da je najbolje in najenostavneje nakazati od rukaj dinarje oziroma lire zlasti onim, ki bivajo na deželi daleč od banke ter v menjanju dolarjev niso izkušeni.

Na zahtevo izvršujemo izplačila tudi brzojavno in potom brzojavnega pisma. Stroški za brzojavno pismo (Cable Letter) znašajo \$1., stroški za direktno brzojavno (Cable) pa: v Jugoslavijo \$5., v Italijo, Avstrijo in Nemčijo \$4.

Vsi oni, ki tega oglasa nebi razumeli, naj nam pišejo na natančno poisanile ter pripomnijo, v katero državo šele denar poslati.

FRANK SAKSER STATE BANK

Iz zgodovine avstrijsko-nemško-laške zveze.

Ostala dva zaveznika že od prvega pričetka nista Italiji dosti zaupala. — Trozveza je bila leta 1802 obnovljena. — Anglija je zanemarjala italijanske interese. — Nemški diplomati so kmalu izprevideli, da bo njih pustila v slučaju vojne med Francijo in Nemčijo Italija na cedilu. — Vojaška obveznost je bila samo na papirju.

Z nastopom Viktorja Emanuela III. so pričeli čutiti na Dunaju in Berlinu živahnost v italijanski zunanji politiki. Sistem trozveze, star že skoro dvajset let, se je pričel kršiti. Leta 1802 je bila trozveza obnovljena, ali v Berlinu so rekli, da je Italija ostala v zvezi z neodvisnostjo svojega duha in da trozveza služi samo še ohranitvi splošnega mira.

Ko je pričel vladati Viktor Emanuel III., so v Petrogradu že očitno delali proti trozevi in reklo se je, da se Italija lahko pridruži Franciji in Rusiji. Francoški poslanik v Rimu Barrere je s svojo znano spretnostjo izpodkopal tla trozevi. Izvršila se je italijanska-francoska trgovska pogodba. Leta 1800 je prišlo do sredozemskega sporazuma med Italijo in Francijo in slednja je priznala Italiji pravico do Tripolisa. Italijanska eskadra je bila v Toulonu leta 1800 slovesno sprejeta. Vsi ti dogodki so razburjali Dunaj in Berlin in nemški poslaniki so pošiljali iz Rima domov obupne poročila, da se Italija vedno bolj oddaljuje od trozeve in da raste v njej francoski vpliv. Velika je bila razburjenost posebno v Nemčiji, kjer so čutili proti sebi naperjeno francosko ostrino in Buelow je imel mnogo truda, da bi pomiril razjarjene duhove, češ, da vse to dogovarjanje Italije s Francijo nikakor ni tako tragično, kakor neki sodijo. Na dogovoru glede Sredozemskega morja med Italijo in Francijo pa je skrivaj tudi Anglija, ki je zanemarjala italijanske interese. Buelow je dal to sporočiti tudi angleški vladi.

Nemški poslanik v Rimu Wedel je napram italijanskim težnjam v zunanji politiki modroval tako-le:

Ako Italija sedaj dobi Tripolis, bo rastla njena želja po novih pridobitvah in pričela bo segati po Albaniji, po Tridentu in Trstu. Buelow je bil mnenja, da treba v svrhu ohranitve evropskega ravnotežja držati Italijo na strani Nemčije, zato je odsvetoval vsak nevšečen korak proti Italiji.

Vsled tega je v parlamentu in izven parlamenta nastopal proti onim, ki so žigali italijansko zunanjo nastopanje. Le s težavo se mu je posrečilo nemško nevoljo radi Tripolisa potolažiti. Ali odpor proti Italiji se je pri Nemcih kljub Buelowemu mirnemu posredovanju dvigal vedno bolj, ker so prihajale iz Italije vesti, ki so jasno pričale, kako si pravzaprav tam na najmerodajnejših mestih tolmačijo trozevo in iz nje izvirajoče obveznosti.

Nemški vojaški ataše von Chelius je bil v avlienci pri Viktorju Emanuelu III. V svojem poročilu z dne 23. februarja 1901 poroča, da si italijanski kralj nikakor ne zamišlja vojne trozeve tako, kakor si jo zamišlja nemški generalni štab, da bi se izvršila v sreč Francije z združenimi močmi. Italijanski kralj je presojal vojaško konvencijo iz leta 1888 za silno nevarno Italiji, katera bi morala v slučaju vojne skoro polovico svoje armade, 6 zborov od 12, odposlati v Nemčijo, da bi se bojevala ob Renu. Odkritosrečno je povedal kralj nemškemu oficirju, da nikakor ni zavzet za tako ekspedicio. Odposlati iz domovine 6 najboljših zborov (v obnovljeni pogodbi je obveznost znižana na 5 zborov), in dve kavalerijski diviziji, to ni prijetnost za Italijo. Kaj bi ostalo za obrambo dežele in bregov? Kralj je sodil, da bi ob vojnem izbruhu v gorenji Italiji nastali taki nemiri, da bi sploh ne moglo biti govora o tem, da se odpošlje tretja armada v Nemčijo.

Nemški diplomati in generali so razpravljali o kraljevih izjavah, ugrabili in preklinjali, slednji pa so prišli da prepričanje, da v vojni s Francijo nimajo računati na tretjo italijansko armado, pa tudi ne na zadrževanje francoskih čet ob Alpah z italijanske strani, marveč na gotovost, da bo stala proti Nemcem polna francoska vojska.

Tako je bila italijanska iz trozvezne pogodbe prihajajoča vojaška obveznost samo na papirju. Sumili so celo, da bi Italija, ako bi jej kazalo, očitno podpirala Francijo. V Berlinu so uvideli, da trozeve ni več, ker se na Italijo ne morejo zanašati ob nikaki priliki.

Po zimi 1900—1. se je pričelo misliti na obnovo trozeve. Kancelar Buelow je čutil, da je absoluten in neoporečen triplicizem Umberta I. pri kraju. Mladi kralj Vittorio Emanuele je včasih razmišljal celo, kako bi se odtegnil trozevi.

Ko se je obnavljala, je iskal kralj za Italijo večjih koristi, prizadevajoč si pred vsem doseči s političnimi, trdi trgovske pogodbe. To se je tikalo v prvi vrsti Avstro-Ogrske, ki je po zapadli vinski klavzuli v stari pogodbi ogrožala Italijo s carinsko vojno. Buelow je hotel imeti Italijo za zaveznico na vsak način, zato je računal z razpoloženjem na merodajnih mestih in stikal tudi po italijanskih zunanjih stremeljih, vse to v svrhu, da bi Italijo vendarle dobro vklestil v trozevo. V zunanjem italijanskem prizadevanju je videl tudi, kako irredentizem vznemirja vlado v Rimu in Buelow je zapisal, da irredentistične misli italijanske vlade nikdar ne pušča s svojega gledišča in da se velik del italijanskih vojnih fondov porablja za agitacijo v Tridentu in v Primorju. Buelow je bil o vseh italijanskih tajnostih izborni informiran.

V Berlinu in na Dunaju so čutili, kako hoče italijanski kralj uvesti v trozevo modifikacije, ki niso mogle biti vseh ne Nemcem in ne Avstrijem. Na Dunaju je bil takrat italijanski poslanik Nigra, na katerega je imel velik vpliv Buelow. Ta vpliv je porabljal do skrajnosti, samo da bi odbil Rimu tisto neodvisnost, katero hoče meti od trozeve. Nemški poslanik Bulenburg na Dunaju je priiskal na Nigro, ki se je že bal nepremišljenih in usodnih korakov svojega mladega kralja. Nigro so Nemci v živih barvah slikali nevarnost za slučaj, da bi se trozveza ne obnovila. Buelow mu je sporočil tudi to, da je rekel papež Lev XIII. nemškemu cesarju na zadnjem posetu: Sire, rendez-moi Rome. Cesar je odvrnil, da ne more, ker je bil Umberto njegov prijatelj. Gotovo in Nemčija mislila na kake srednjeveške pohode v Rim, ali Buelow je hotel obnoviti trozevo in v ta namen je porabil, kar mu je sploh moglo pomagati.

Izmed predlaganih italijanskih modifikacij je zadel pri Nemcih in Avstriji na najtršo opozicijo ona glede Balkana, ki je specifičirala obveznost vseh treh kontrapentov, da se imajo vpri vsakemu poskusu za modifikacijo teritorijalnega stana na Balkanu. Buelow je iskal v tej italijanski zahtevi francoskega poslanika Barrerja, da bi tako Francija potom trozeve držala svojo zaveznico Rusijo proč od Balkana. Pa se je motil Buelow. Italijanski poslanik v Berlinu Lanzani je zaupno povedal, da je želel balkansko formulo Viktor Emanuel in da ni naperjena proti Rusiji, marveč proti Avstriji.

Glede balkanske klavzule je rekel Viljemu "vederemo". Goluchowski pa odločno: ne! K predlagani trgovski pogodbi tudi ne! Italijansko pravico do Tripolisa je dunajska vlada po dolgem pomisljanju odobrila s stransko izjavo. Avstrija je trdovratno vstrajala in ko je Italija naznanila, da je pripravljena podpisati pogodbo, je bil Fran Josip zelo zadovoljen in je rekel, da treba Italijane držati na tesnem.

Pogodba je bila podpisana v

Berlinu 28. junija v atmosferi, v kateri Nemčija in Avstrija nista mogli zaupati Italiji Viktorja Emanuela.

Buelow je napisal spomenico po pogovoru s cesarjem, ki mu je zaupal svoje politične vtiske s poseta v Rimu. Viljem je povedal, da se italijanski kralj živahno bavi z zunanjo politiko, da jej hoče dati svoj osebni pečat in da se hoče pokazati popolnoma neodvisnega od svojih zunanjih ministrov. Posebno ga zanima Albanija in Viljem ga je zamenjal prepričal, da Avstrija ne goji nikakih ekspanzivnih misli. Zunanji minister Morin ki je bil navzoč pri pogovoru, je kazal, da soglašajo s cesarjem in da hoče svoje kralja odstraniti od avstrske politike na Jadranu.

Bolezen krompirja.

Ena najnavadnejših bolezní, ki jih ima ta koristen sadež, je rak. Bolezen povzroča glivica, ki se loti rastline nad zemljo. Krompir začne kar v vrstah gniti.

Vsak kmetovalec ve, da po nekaterih krajih, če je preveč megleno in deževno vreme, napače krompirjevo listje glivična bolezen, v sled katere se listje hitro posuši. Ta bolezen je Phytophthora infestans, ki je v učinkih podobna peronospori na trti in katero preprečimo, če škropimo krompir z galico kakor trto v vinogradništvu.

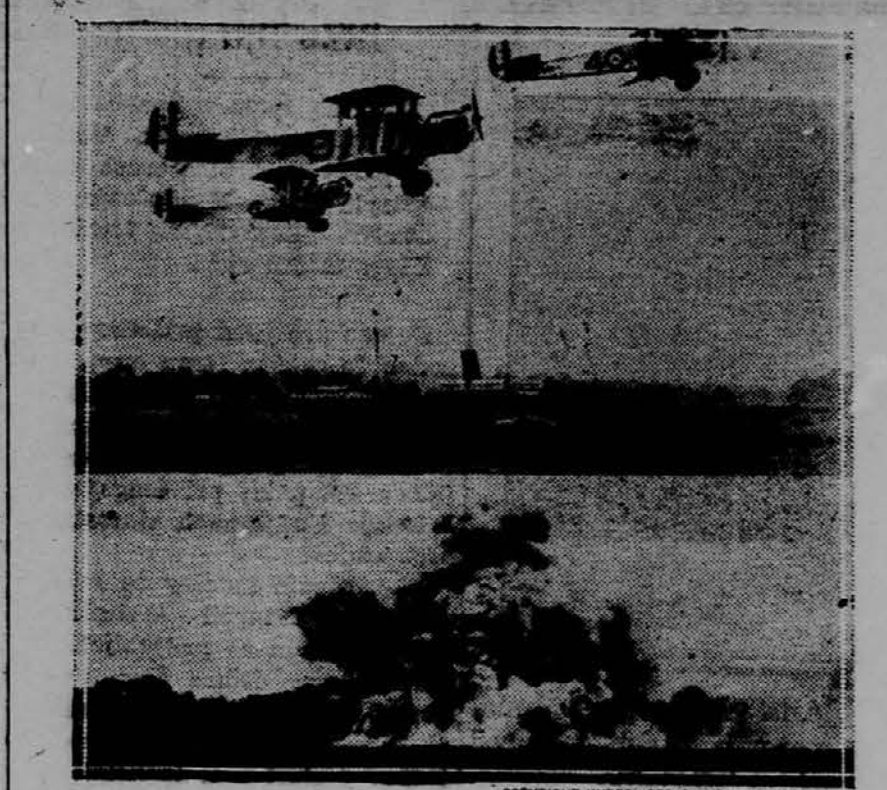
Druga bolezen povzroča črna gnitje korenin krompirjevih rastlin, ki vsled tega v rasti zaostanejo, padejo po tleh in se nazadnje posušijo. Še ena druga bolezen povzroča zvijanje in kodravost listov. Te tri bolezni opazimo najčesneje na krompirjevih rastlinah in jih imajo tudi Italijani. Pri zadnjih dveh boleznih je treba odstraniti rastline iz njive odstraniti, da se teh gliv ne prenese na gomolje oziroma v zemljo. Na gomolju se pojavlja črna lisavost gomolja, mehka gniloba, krastavost in v najnovejši dobi rak. Prvi dve bolezni izločujeta krompir iz kupčije, torej ne prideta tja dve bolezni tukaj v poštev.

Neizkušeni strokovnjaki ali trgovci s krompirjem bi mislili, da je krastav krompir morebitni napaden od raka, kar pa v resnici ni. Tak krastav krompir, ki ima trde, posušene kraste, ali pa rise, je za konsum popolnoma sposoben, ker se ga na površju obreže. Za seme se pa ne sme uporabljati.

Rak na krompirju je nova bolezen, ki jo naši ljudje še dobro ne poznajo. Rak na krompirju povzroča glivica Chrysophyctis endobiotica, ki napada rastlino nad zemljo in prenese svoje sporenje ali vlakene na korenine, kjer se zajedajo v staničevje, najbolj na mestih, kjer se začne tvoriti gomolji. Posamezne spore gije se zajedjo v gomolji, ki se začne v svoji obliki izpreminjati. Na površju gomolja se naredijo karfiolasti glavici podobni izrastki, ki vsebujejo novo zalego raka. Bolezen povzroča, da začne krompir v vrstah kar izginevati, gomolji se popolnoma posušijo in izgube. Če so gomolji navidez zdravi in z izrastki pokroveni, je tak krompir zelo nevaren za razširjanje bolezni, ki se širi z olupki, krmljenjem živali, v gnoju, sadikami, itd. Bolezen je zelo odpor na in se je po desetih letih pokazala na isti njeni. Vse vrste krompirja niso te bolezni enakomerno podvržene. Na zakuženi zemlji se krompirja ne da saditi in morebitno razkuževanje zemlje je zelo draga in zamudna stvar.

NAZNANILO!
Nas potovalni zastopnik Mr. JOSEPH ČERNE bo obiskal prihodnje dni rojake po Pennsylvaniji. On je pooblaščen pobirati naročnino za "Glas Naroda" in knjige. Rojake prosimo, da so mu kolikor mogoče naklonjeni.
Upravičeno "Glas Naroda".

ANGLEŠKI ZRAČNI MANEVRI

Pred kratkim so se vršili v Hendonu, Anglija, mornariški manevri, katerih so se udeležili tudi armadni zrakoplovci. Pri tej priliki so obstreljevali staro ladjo "Newcastle".

Življenje slavnega učenjaka.

Malo je imen iz vrst učenjakov, ki bi si tako svojila svet in prodira tako globoko med ljudstvo, kakor Darwinovo. Vsak količjak izobražen človek pozna njegovo razvojno teorijo vsaj v glavnih potezih. Smela trditev razvoja je še pred nekaj desetletji bila v obraz celemu svetu, danes se ji uklanja največji konservativci. Prirodopisne vede ne poznajo večjega, trdovratnejšega in daljšega trajajočega boja, kakor je bil boj, ki ga je započel Darwin s tem, da je skušal pokazati s svojo teorijo, kako živalske in rastlinske vrste in tudi človek niso od nekdaj, temveč edinele končni rezultat dolgega razvoja. Sedaj je boj, ki je bil tako srdit in dolgotrajen, že končan; ideja Darwina je zmaga. Kdo pa je bil Darwin?

Rodil se je Charles Darwin 12. februarja 1809 leta v Shrewsburyju na Angleškem. Že v zorni mladosti 8 let je izgubil mater, ki se je je pozneje le temno spominjal. Vsa njegova vzgoja je ležala vsled tega na ramenih očeta, ki je bil jako zaposlen zdravnik. V prvem času šolanja se mlademu Charlu ni nič kaj pridlo gojilo. Napredoval je slabo, učil se je le počasi in je bil vse prej kot odličnjak. Imel pa je že takrat neke vrste prirodopisno zanimanje in silno veselje do zbirke. Zbiral je najrazličnejše: imena rastlin, školjke, pečate, pisemske znamke, novce, rudnine itd. Toda tudi ta strast ga ni dosti ločila od drugih sošolcev, saj mladi ljudje, zlasti dečki, se dandanes radi zbirajo. Imel pa je, kakor sam pravi, že kot mal deček razvado, da si je izmišljal neresnične stvari in sicer z namenom, da povzroči razburjenje.

Leta 1818 je prišel Darwin v takozvano veliko šolo, kamor je zahajal do 16. leta. Ali o tej pravi sam: "Nič ne bi moglo razvoja mojega duha bolj škoditi, kakor ta šola, ki je bila izključno klasična, kjer se je razen klasikov poučevalo samo še malo starega zemljepisja in zgodovina". In v nekem Darwinovem pismu čitamo: "Nihče ne more stare, stereotipne, domišljave klasične vzgoje bolj iz srca zaničevati, kot jo zaničujem jaz". Darwin pač ni imel nobenega smisla za jezike. Zato pa so ga učitelji in celo oče sam smatrali za omejenega. Nekeč je oče grajal svojega sina z besedami: "Sam sebi in vsej rodbini boš v sramoto".

Darwin pa se za graje ni menil mnogo, zbiral je strastno naprej, in se, čeprav površno, vendar prirodopisno izobraževal. Starejši brat ga je seznanil s kemijo, kga je začela silno zanimati; lotil se je je z vneom. Ali že se je pojavil njegov ravatelj in mu javno izrekel ukor, češ, da zapravljaj čas s takimi "ničvrednimi" stvarmi.

"Ker nisem imel v šoli pravih uspehov", pravi Darwin sam, "me je oče prej vzel iz šole kor običajno in poslal (leta 1825) na univerzo v Edinburg k mojemu bratu". Tu naj bi se učil medicini, kar mu pa tudi ni ugajalo. Ker je vedel, da bom imel nekoč dovolj premoženja, se je baval vedno bolj le s prirodopisnimi stvarmi. Veliko pobude je dobil v obževanju z upoštevanimi učenjaki. Predavanja, ki jih je poslušal, pa imenuje dolgočasna.

Končno je oče sprevidel, da iz sina ne bo nikdar zdravnik, zato mu je predlagal, naj se posveti duhovskemu stanu. Darwin se je začel res pečati s teološkimi knjigami, šel je na univerzo v Cambridge. Toda namesto, da bi študiral, je bil kot strasten lovec vedno na lovu; jezdaril je, poplaval. Za silo je bil na pravilni izpit, ki mu je dal naslov magistr artium. Zanimaril pa ni prirodnih znanosti, nasprotno posvetil se jim je z ljubeznijo. Začel se je temeljito baviti z botaniko, geologijo in entomologijo. Izvrstni profesorji so mu bili mentorji.

Vrnil se je v Shrewsbury in tedaj je prišel odločen trenutek v njegovem življenju. Angleška vlada je pripravljala vojno ladjo "Beagle", ki naj bi obhajala o-bale Patagonije, Ognjeno zemljo, Čile, Peru in nekaj otokov Tihega oceana. Izvršila naj bi različna merjenja, določila na večih točkah zemljepisno dolžino. Prostovoljnega prirodopisca naj bi vzela s seboj. In tedaj je profesor Henslow predlagal Darwina, ne kot izrjenega prirodopisca, temveč kot moža, ki ima veselje in bo kot mlašč za to.

Nihče ni bil tega predloga bolj vesel, kot Darwin. Toda oče je resno ugovarjal: "Če dobiš koga z zdravro pametjo ki ti bo svetoval, da greš, dovolim tudi jaz". Priskočiti mu je moral na pomoč stric, ki je slednjič le pregovoril očeta. Leta 1831 se je Darwin ukrcal in se vrnil šele koncem leta 1836.

To potovanje je bilo zanj velikanskega pomena; sedaj se je zbudil v njem znanstvenik, raziskovalec. Že pisma, ki jih je pošiljal, so vzbudila v znanstvenem svetu veliko pozornost, tako da se je slavnemu geolog Sedgwick izrazil napram očetu, da bo njegov sin nekoč še velik učenjak. Popeljelega potovanja pa je navdušil. Darwin je postal znanstvenik prvega reda.

Telesno pa je na potovanju zelo oslabil. Ni ga bilo dneva, da ne bi bil nekaj ur trpel na posledica morske bolezni in protinu. Cele tedne je bil včasih nezmožen za vsako delo. Spal je samo po par ur na dan. Kljub temu pa sta bili prvi dve leti po povratku znanstveno najplodovitejši.

Leta 1839 se je poročil v Londonu. Toda družabni življenje mu je vzelo preveč časa, zato si je kupil na deželi posestvo, kamor se je čez par let umaknil, da se povsem posveti svojemu delu. V poznejših letih je teklo njegovo življenje kakor ura. Vstajal je zgodaj in se sprehajal že pred zajtrkom. Od 8. ure do pol 10. ure je delal; nato so mu denigi čitali eno uro došla pisma, ali kak roman. Naslednji dve uri je

zopet žrtvoval delu. Ob pol 13. uri se je njegovo dnevno delo pravzaprav končalo. Sledil je sprehod ob vsakem vremenu, najprej skozi vrt, kjer si je ogledoval kalleče ali po izkusne rastline, nato v prosti naravi. Če je bil sam, se je večkrat ustavil in opazoval živali, posebno ptice. Po opoldanskem sprehodu je obedoval. Glede jedi in pijače je bil zelo zmeren. Sladkarije je ljubil, čeprav so mu škodile. Po obedu je legel in čital časopis. Romanov, potopisov in drugega zabavnega čtiva ni čital sam. S politiko se ni bavil, jo je pa zasledoval. Nato je pisal pisma; odgovoril je vsakomur. V denarnih zadevah je bil zelo skrben. Po spravljeni korespondenci je zopet legel na zofo in poslušal kak zanimiv roman; pri tem je pušil cigareto. Pri delu pa je njuhal, toda, da se ne navad preveč, je imel škaflijo s tobakom v predsobi.

Točno ob 4. uri je šel tretjič na kratek sprehod. Dobro uro nato je zopet delal in je potem od 6 do večerje ob pol 8 uri, na zofo ležeč, poslušal roman. Čas po večerji je posvetil damam. S svojo ženo je igral in se jezil, če je imel smolo.

Pozneje je navadno v družbi čital kaj znanstvenega. Kadar se je čutil utrujenega, je prosil, naj mu žena zaigra na glasovir. Ob 10. uri se je podal v svojo sobo in ob pol 11. uri spat.

Darwin je pisal zelo mnogo v časopis in izdal tudi več knjig. Izdaja njegovih glavnih del ima 16 debelih zvezkov. Najvažnejše njegovo delo pa je vsekakor knjiga "Nastajanje vrst", ki je izšla leta 1859.

Umril je leta 1882.

Še nekaj o avstrijskem prestolonasledniku.

Spomini na sarajevski atentat.

Svarilnim pismom, ki so prihajala iz vseh krajev Avstrije, so se v Konopišču smejali. Umor je bil sad tridesetletnega kulturnega dela.

O Franu Ferdinandu je izšla knjiga z naslovom: "Franz Ferdinands Lebensroman", katero je izdal Karl Strobl v Stuttgartu.

Iz časa sarajevskega atentata so zanimivi nastopni podatki:

18. junija 1914. Ni bilo posebnega pametno, da se je na široko razglašala udeležba prestolonaslednika kot najvišjega komandanta pri manevrih v Bosni. Prišla so svarila in grozila pisma. V Konopišču so se smejali nad tem. Saj je bil že vendar cesar v Sarajevu in ljudstvo ga je z navdušenjem sprejelo! — 27. junija. Večerni listi s ozopet polni poročil iz Bosne. Manevri so končani in sedaj se prično udanostne izjave. Nekdo iz najvišjega dvornega urada mn je šepnil na ulico v uho: To je vse proti programu. V lili napravi vse to slabo voljo. F. F. je imel samo vojaško mislijo. Vse drugo je proti programu. In kaj hoče pravzaprav ona tam? 28. junija. Nekaj groznega se je zgodilo. Mirno smo sedeli dopoldne na Dunaju skupaj in razpravljali o našem kulturnem podrobnem delu v blagor nemškega ljudstva. Tuintam delamo za Frana Ferdinanda, za bodočega moža v državi, ki hoče videti Nemce za sla".

Prigodom neke dražbe v Milanu so odkrili med zapuščinami novo sliko glasovitega umetnika Leonarda da Vincia. Je to slika, katero se je smatralo že davno izgubljeno in sicer portrait Cecilije Callerari, lepe ljubice milanskega kneza Lodovica il Moro. Pred 200 leti se je nahajala slika še v nekem monastirju, od koder pa je skrivnostno izginila.

Smrt baltskega žurnalista.

Pred kratkim je umrl eden prvih baltskih časnikarjev, D. A. I. Miekwitz, rojen leta 1850 v Dorpatu, glavni urednik "Revalskega glasa".

VELIK PEČAT ZDRUŽENIH DRŽAV

S tem pečatom se pečatijo vse pogodbe, potni listi, predsedniške proklamacije in druge vladne listine. Delo opravlja član državnega departmanta Wm. F. Dunker. Pečat je pod nadzorom državnega tajnika Hughesa.

Lepi Janičar. Roman. — Spisal Rado Murnik.

(Nadaljevanje.)

Tedaj pa je priskakljal v obednico čudno navljuden možak bledega nabuhlega obraza z lutno. Njegova suknena obleka je bila na levi rdeča, na desni pa zelena. Glavo mu je pokrival rumen, lijaku oboben klobuk z lipovo vejico. Ob pokrivalu, ob klobuku in hlačah so mu po vsaki kretnji zvončkalji kraguljčki.

Odkril in priklonil se je gospodi, zaeno pa milo pogledal na stransko mizo, koder je ležal pečen sulec. Rozinami v olju poleg čepelj, fazanov in drugih astnih stvari. Zbrenkal je in zapel pesem na čast rofa Felicijana. Hvalil je njegovo ljudomilost in prijaznost do gospode in kmetov; proslavljal je njegovo izredno hrabrost v davnih bojih in ga primerjal polandu, vzoru krščanskega viteza, junškem A. radisu iz Galije, plemenitemu Geronu in vsem veseljavim francoskim in angleškim paladinom ter mu želel, naj mu nakloni Gospod še mnogo srečnih let v krogu njegove ljubeznive obitelji. Nato se je obrnil h grofinji Mili, jo opeval kot "kraljico lepote", slavil njeno plemenito sree in poudarjal, kako rada obiskuje bolne siromake in jim, kakor sveta Elizabeta, prinaša krepčila in tolažbe.

Vsi so ploskali pevcu, tudi Sakla, dasi jo je peklo, ker je koval njeno sovražnico v zvezde. Grof Felicijan mu je podaril zlat prstan z velikim opalom. "Mitla, zapoj še ti!" je prosil grof Majnard in poslal Otokarja po harfo.

Glasno govorjenje je mahoma oslabilo v tiho šepetanje, ko je grofinja poizkusila uvodne akorde. Uglasila strune, je nagnila glavo k Alijani, ki jo je gledala skozi strune in šepetala: "Mamica, prosim, tisto o golobici!"

Vse je umolknilo, pažeti so stopali po prstih k stenam. Rahlo je prebiral Mila strune in zapela tiho, toda iskreno:

Pridi, golobica zala!
Dete mi boš varovala...

Nihče se ni ganil v obednici, vsi so pozorno gledali in poslušali pevko. Lahna rdečica ji je oblivala obraz in iz temnosinjih oči ji je seval nenavaden žar. In zaigrala je živahneje, jače in zvonke je zadel njen polnočutni glas ob skrivnostno zamolklih otožnosladkih akordih harfe po veliki dvorani.

In zdelo se je vsem, kakor bi jih bila neznana moč mahoma prestavila na drug, nov svet, kjer kraljujeta večno veselje in večna lepota. Čudovito se je spajal jasni čaralni glas pevk in temnimi, tajnozanimi zvoki glasbila. Vsi so občudovali Mila, kakor premenjeno v drugo, nadzemsko bitje. Mala komtesa Alijana jo je gledala spoštljivo in iz njenih modrih oči je sijala čista milota detinje ljubezni. Še nikdar se ni čutila tako srečne v bližini materini. Kar objela bi jo in poljubila, da ni bilo naokoli toliko tujih obrazov.

Miti Salda ni se mogla ubraniti vsemogočnosti živočutnega lepega petja in pretresla jo je neznano, temno čustvo, ko je pela Mila tako tiho, tako rahlo, kakor šumi jelov gozd v lahni sapi polnočni:

Dete zlato, dete malo
sanje rajske je sanjalo.

Pevka je umolknila. Vedno tiše in tiše so trepetali in zamirali tajnstveni zvoki harfe, kakor petje utopljenih zvonov iz tolmunov globokega jezera...

Poslušalci so mirovali nemi, ginjeni do solza, kakor očarani. Naenkrat je zaploskal grof Žiga Krupski in drugi za njim; nekateri vinski bratci so v svoji navdušenosti cepetali z nogami po tleh in podnožicah in tolkli s pestmi po mizah. Mila se je zahvalila z lahni uklonom.

"Škoda, škoda, da se nisem nikdar učil peti pa brenkati," je obžaloval vitez Ahac in si gnil prste skozi brado. "Rad bi vedel, kaj čuti človek, kadar mu ploska množica!"

"O, da bi bila že vendar enkrat velika in da bi znal tako peti kakor ti, mamica!" je rekla Alijana tiho. Materina roka s finimi modrikastimi žilicami je prenežno pugnala hčerko po temenu. Alijana jo je ujela in goreče poljubila. In zaigralo je grofinji sree v neizmerni blaženosti materini.

"Molči naj čuk, koder poje slavec!" se je oglašil glumač Orfej in zopet poželjivo pogledal na stransko mizo. Grof Majnard mu je vedel, naj kar sede in si postreže.

Po poobedku so prinesli sluge gostom darila grofa Felicijana in Majnarda: plemenitjem zlate prstane z vkovanimi biseri in dragulji, zlate pestnice in uhane, dragocene pahalice in počolane, slonokostene glavnice, svileno in kožuho; plemenitjem pa raznoliko orožje in bojno oropje. Mila je šla od mize do mize in oddala darila. Obdarovani gospodje so ji poljubili roko, dame so se ji priklanjale v zahvalo. Nato se je dvignila vsa gospoda, da bi šli na dvorišče k turnirju.

"Panem et circenses!" je dejal vitez Ahac in naglo izpraznil svojo majolico "ad fundum".

"Alijana, Mare pojde s tabo na vrt," je rekla grofinja Mila v veži, kjer je čakala nova varuhinja Alijanina, mlado, zelo močno dekle z malo prevelikimi usti in prekratkim širokim nosom.

"Milostiva gospa grofinja, ali ne bi smela iti z Alijano gledat kols pred grad? Lepo prosim..."

"Le gradu nikamor ne!" je zapovedala Mila. Pričeži z onimi, ki jih vozijo.

"Zakaj pa ne?", je dejal grof Majnard. "Še vendar ni pravi nobene nevarnosti! Naši kmetje vendar ne store nikomur nič žalega. Mare, vzemi ta psa Tigra s sabo in spremlja naj vaju Marko!" Alijana je poljubila očetu roko.

"Pazi na otroka, Mare!" ji je zabčevala grofinja in poljubila hčerko. Narajša bi bila šla sama z njo gledat kolaše, ali grajska gospa je morala pristostovati turniru, viteški bojni igri na čast krasnemu spoln. Prijela je malo komteso z obema rokama za obrazek in jo poljubila še enkrat. Nejasno, neprijetno čustvo ji je težilo in tesnilo srce... Še nikdar se ni ločila tako težko od Alijane...

"Mare, pazi na Alijano! Vrnita se kmalu! Zbogom, ljubica!"

"Zbogom, mamica, zbogom!"

"Ali vam je slabo, gospodična Frauensteinerjeva?" je vprašal grof Leonard Starogrski Saldo na dvorišču. Stala je vsa blede ob zidu in trepetala po vsem životu. Videla je, da odhaja hči grofa Blagaja... Slutila je, da se bliža usodepolna ura in osvojila jo je silna razburjenost.

"Vročina, gospod grof," je odgovorila tiho in gledala mimo njega kakor v neizmerno daljavo. "Nevihata bo!"

"Nevihata bo!" je povzel hitro vitez Ahac. "Ali nisem trdil že zjutraj, da bo danes še treskalo in grmele? Po nebu se pode grde oblačine kakor izgubljene duše."

Soparno je bilo na dvorišču in vroče tudi v senici. Ali toni prav nič motilo bojažljivih vitezov. Dočim so plemenitšine posedale na odru po klopek, pogrnjenih z rdečim suknom, so odšli hudi junaki v veliko hladno orožarnico; ondi je viselo na kolih orodje in bojna oprava za vojnike in konje, izdelana večinoma v Milanu, koder so bile najboljše tvornice morilnih priprav.

Alijana in Mare sta odšli iz gradu z Matkovičevim Markon in klapovim, velikim psom Tigrom, ki mu je varoval vrat močan ogrjak z ostrimi bodilkami. Vroč veter je vznášal pesek pa prah in ga gnil pred sabo proti Kolpi. Solnce se je skrilo za sivotnimi klepmi debelih oblakov. Alijani je zvenela venomer materina pesem po ušesih...

Že oddaleč so slišali živahno vpitje in vriskanje veselih seljakov. Pot je vodila skozi gozdiček, ki ga je ločil pokosen travnik od velike gošče. Južno od tega travnika in gozdička se je širila ledina, polna naroda v slikoviti noši. Na dolenjem koncu trate so goreli veliki ognji. Ondukaj so pekli in vrteli na raznih čelega vola in več jancev iz grajskega hleva. V od košatim hrestom so imeli v sodih in mehovih vino, domače pivo in medice iz grajske kleti.

Rdečelica dekleta v širokih snežobelih "rokavih" in rdeče opasnih robačah so se smejale, šepetale in gledale proti fantom, ki so stali, navidezno hladni, še sami zase v v dokolenskih robačah in o nlapnih bregah, prepasani z rdečensnjatimi čemerji, s črnimi kriljaki na glavah. Starci s košenimi lokavimi obrazi so modrovali med sabo in se pogovarjali z materami, ki so pestovale svoje male otroke. Nekateri razposajeni paglavi so letali in se podili po trati, drugi pa so radovedno gledali lepo oblečeno hčerko grofa Blagaja.

"Marko! Marko!" je klicala Ane, Markova mlajša sestra in mu tekla naproti. Bila je zala polnoudna devojka s sanjavimi očmi in izredno dolgimi oglenočrnimi kitami. Kakor drugi deklič, je nosila tudi ona na glavi šapelj, venec, ki so od njega vihrali zeleni, rdeči, višnjevi in rumeni travki. Vrat ji je ovijal trojen niz debelih raznobarnih korald. Na robačo si je bila prevezala pisan predpasnik, na noge pa obula rdečevolnene čarape.

Ko ji je segel brat Marko v roko, se mu je razvedril trdi, od osepne razjede obraz. Z velikim veseljem je poslušal sestrično naglo govorico.

"Marko, pojdi pit!" so ga vabili radostni glasovi. "Janjei so že pečeni, Hočeš sesti? Boš igral tudi ti?"

Marko, v svesti si svojega dostojanstva, se je držal ponosno, vendar je milostivo počastil vsakega vablica s prijaznim odgovorom. Čutil se je med kmeti takega gospoda, kakor grof med hlapei.

(Dalje prihodnjik.)

Dobava belega lesa cedar je na Japonskem pod kontrolo cesarske družine in ta les smatrajo Japonci za skoro svet. Vse ta les, kadar meri osemnajst palecev ali več v premeru, je rezerviran za gradnjo svetišč. Neki Japonec je plačal v Ameriki \$1100 z zlatu za posebno dovršeno deblo belega cedarskega lesa, v dolžini osemnajstih čevljev, osemnajstih palecev v kvadratu in s popolnimi diagonalnimi vlakni.

Prebivalci kaznilnic v Združenih državah so proizvedli v preteklem letu, soglasno s poročilom delavskega departamenta za več kot devetnajst milijonov dolarjev tkanin.

Neki farmer v Richmondu, Me. ima tri krave, katere privede vsaki dan s tovrnim avtomobilom na paznik ter jih odvede zopet domov.

Vsekdo bi se lahko naučil voziti avtomobil.

Jugoslavija irredenta.

Odpis davkov.

Generalno ravnanje pri finančnem ministrstvu je odredilo, da se dovoli vsem onim, ki so trpeli škodo po zadnji točki, odpis davkov na podlagi sedaj veljavnih predpisov. Pri zadeti morajo takoj vse potrebno prijaviti oblasti.

Iz Gorice.

Italjani vršijo priprave za sprejem novinarjev, ki pridejo v Gorico iz raznih večjih mest v Italiji. Imeli so že več sej, na katerih se je naglašala tudi korist, ki bi jo utegnili imeti Gorica od novinarskega poseta. Ali v resnici ni pričakovati nobenega haska od novinarskega "pellegrinaggia", ker usoda Gorice je v rokah Vidma, ki jo neprestano duši in spravlja ob veljavo. Novinarji bodo lepo opisali Gorico in bojišča okoli nje, polno bo slavošpevov ali kadar ti izzvene se bo nadalje čutila videmska pest, ki ubija goriško mesto. Pri zborovanjih z enako skrbnostjo mislijo na stroške, združene s sprejemom in pogoščem novinarjev, češ, kdo bo te plačal?

Položen je temeljni kamen za konvent na Sveti Gori. K cerkveni slavnosti so prišli nenavadni romarji senator Bombig, general Romel z dvema višjima častnikoma, podprefekt Nicolotti itd. Italijanski pater Serafin je proslavljal italijanske vojske, ki so zavzele Sveto goro, menda le za — italijanske romarje! — Ročno bombjo je dobila 12-letna Marija Ipavec iz Bat ter jo premetavala. Da je eksplodirala in dekle rani na nogah in drugih delih telesa. Deklice so pripeljali v goriško bolnico. Dan na dan take nesreče in vedno več pohabljenecv.

Društvo za tujski promet v Julijski Krajini

je pred kratkim zborovalo v Trstu. Italijani konstatirajo, da tujski promet narašča, kar se občuti v morskih kopalnicah in v jamah predvsem v Postojni. Hočejo še pospešiti promet, v katere svrhu izdajajo tudi propagandne spise v italijanskem, nemškem, francoskem in angleškem jeziku. Ali na poset Jugoslovancev ne reflektirajo?

Na trgovski šoli v Gorici

je bilo v končanem šolskem letu 25 Slovencev in Slovencek. Z odhoda so končali šolsko leto med Slovence: Vladimir Mlekuž iz Boveca, Stanislav Medvešek iz Gorice in Ana Gorjan iz Gorice.

Goričan Giovanni Maniaccio

je bil dne 29. maja 1916 v Radgoni ustreljen. Italijansko vojni ministerstvo je na posredovanje FT. Salate odredilo, da se prepelje Maniacciova truplo v Gorico.

Pred goriško poroto

je bila radi detomora obsojena na dve leti, 7 mesecev in 20 dni ječe z odpustitvijo 9 mesecev, ker je bila doslej nezakazovana, 23-letna Karolina Šturnova z Livka.

Pred poroto v Gorici

je bil obsojen klepar Matej Collazio, ki je kakor znano, lani napadel župana Bombiga na javni ulici, na sedem mesecev zapora, katerega večji del je že prebil v preiskovalnem zaporu. Collazio je zmešan starec.

V Postojni

so si Slovenci ustanovili športni klub, ki goji pred vsem telovadbo. Prva prireditve se je imela vršiti konec junija. Komisarijat je bil že izdal dovoljenje, ač čez dva dni ga je preklinal "obzira na javni red in varnost". Prvi dan pa se je vršil italijanski prvi menda za vzdrževanje javnega reda in varnosti! Naraščaj športnega kluba šteje 140 članov.

Tudi Idrija ima komisarija.

Dne 4. julija je prišlo v Idrijo obvestilo o krajevem odloku, ki razpušča občinski svet. Za komisarija je imenovan general Carlo Castelazzi, ki je že prevzel občinske poale. Idrijsko županstvo ni

zagrešilo ničesar, kar bi opravičilo razpust občinskega sveta, ali da bi še nadalje županoval v idrijskem mestu domačin, Slovence, tega politična oblast, ki hoče Slovence povsodi pritisniti k tlom, ni mogla več prenašati. Sedaj ima obmejna Idrija generata za voditelja občinskih poslov! Kot general se najbrže nikdar ni pečal z občinskimi zadevami, kako bo torej sedaj upravljal veliko mestno občino?!

Stanovanjska kriza v Idriji

narašča, rudniško ravnanje pa jo rešuje tako, da meče uboge družine vpokojenih rudarjev in njihovih vdov na cesto. Vse polno je že takih slučajev. Idrijski rudnik bi lahko odšel nekaj tisočakov, ki so jih prislužili delavci, da bi popravili nekaj poplavi, katera s časom gotovo razpadejo. S strani županstva so bili storjeni v svrhu odprave stanovanjske krize že vsi mogoči koraki, sedaj je dolžnost rudniškega ravnanjstva, da pomaga in odstrani škandal, ki globoko zahteva vsakega človeka, ki vidi nesrečne stare ljudi s svojim pohištvo po cestah in ulicah.

Iz Istre.

Iz raznih krajev se čujejo pritožbe nad učitelji, ki so prišli v Istro iz južnih italijanskih krajev. V šoli ni nobenega uspeha, izgubljeno je celo šolsko leto. Ti italijanski južnjaki ne dajo miru po vaseh po noči, ko hodijo okoli in svirajo na tamburice, pojejo in z grdimi izrazi žalijo domačine. Istrani se spominjajo svojih prejšnjih dobrih učiteljev in srca so jim krčijo, ko jih primerjajo s

Severova zdravila vzdržujejo

zdravje v družini.

ZA SLABO PREBAVO

pomanjkanje teka ter splošno oslabilost, vzamite

SEVERA'S BALZOL.

Splošna tonika za moške in ženske.

Pomaga naravi s tem da žolodec in jetra bodo pričela s svojim normalnim poslovanjem in prebava bo zopet postala redna.

Cena 50 in 88 centov.

Vprašajte svojega lekarnarja.

W. F. SEVERA CO.

CEDAR RAPIDS, IOWA

HOI ANGLEŠKEGA PESNIKA

Slika nam kaže Miss Elsie Kipling, hčer slavnega angleškega pesnika, ki se bo v kratkem poročila s kapitanom Bainbridge.

njegove nesmiselne odredbe in ali bo novi minister razsodnejši in pravinejši? Iz raznih vasi poročajo, da so se otroci naučili samo peti neke italijanske pesmi, drugega pa nič. Tako ubija kultura Italija šolsko kulturo med svojimi novimi državljani.

Drgnenje vedno pomaga! Ne zanikajte se na mastna mazila, ki v resnici potlačajo bolečino!

Reg. U. S. PAT. OFF.

je bil vedno dobro zdravilo. To je najučinkovitejši in najhitrejši analgetik, ki ga marate kupiti za denar. Ni pristen, če nimata ANCHOR znamke.

F. AD. RICHTER & CO.

104-114 So. 4th St., Brooklyn, N.Y.

Sprejeli smo sledeče knjige ter jih prodajamo po znižani ceni.

Nova velika arabska sanjska knjiga. — Vsebuje 300 strani	1.50
Nova velika sanjska knjiga	.90
Sanjska knjiga, srednja	.35
Zbirka domačih zdravil, kakor jih rabi slovenski narod	.70
Kako postanemo stari? Vodilo po katerem se doseže najvišja starost	.50
Angleško-slovenski in slovensko-angleški slovar	.75
Spretna kuharica. Nova velika kuharska knjiga. Navodila, kako se kuhajo dobra in okusna jedila. Trdo vezana	1.45
Slovensko-angleška slovnica. — Vsebuje slovnico, slovensko-angleški slovar in kako se postane ameriški državljani. Trdo v platno vezana	1.50
Gozdovnik. Povest iz ameriškega življenja. — 1. in 2. zvezek	1.—
Na krvavih poljanah. Trpljenje in strahote z bojnih pohodov bivšega slovenskega planinskega polka, od 1914 — 1918.	1.25
Robinson, povest	.65
Sin medvedjega lovca. Potopisni roman	.80
Rinaldo Rinaldini	.50
Sveta Genovefa	.50
Predtržani, Prešern in drugi svetniki v gramofonu ..	.25
Čarovnica starega gradu	.25
Hitri računar ali Praktični računar	.75
Slovenska kuharica, (Kalinšek). Z mnogimi slikami v besedilu, vsebuje 668 strani, trdo v platno vezano ..	5.—
Amerika in Amerikanci. Popis slovenskih naselbin v Ameriki. Trdo v platno vezano	3.—
Narodni zaklad za klavir. Zbirka slovenskih narodnih pesmi	.90
Pesmarica Glazbene Matice. Zbori za štiri moške glaso-ve. Vsebuje 103 najboljših slovenskih pesmi ..	2.50

(K naročilu priložite pokritje v znamkah ali M. O.)

Knjige Vam pošljemo poštne prosto.

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street : : : New York, N. Y.

MORSKI JASTREB.

Spisal Rafael Sabatini. — Za G. N. priredil G. P.

26

(Nadaljevanje.)

Drugo poglavje.

ODPADNIK.

V kroniki lorda Henry Goale je na dolgo in široko opisano, kako se je zgodilo, da je bil Morski jastreb, mohamedanski korzar, bič Sredozemskega morja, teror kristijanov in ljubljencev Sad-Ed-dina, alžirskega paze ena in ista oseba kot Sir Oliver Tressilian, korniški plemič iz Penarrowa. Njegovo lordstvo nam podrobno opisuje, korak za korakom, to presenetljivo izpremembo ali metamorfozo. Posveča ji cela dva zvezka, a mi ji hočemo posvetiti eno poglavje ter navesti le glavne točke.

Sir Oliver je bil eden onih, ki so bili rešeni iz morja od posadke španske ladje, ki je potopila jadernico Swallow. Nadaljnji pa je bil kapitan Jasper Leigh. Vse rešene so odvedli v Lizbono ter izročili tam Sveti inkviziciji. Ker so bili vsi krivoverci, je bilo povsem primerno izročiti jih dominikancem, da jih najprvo skušajo izpreobrniti. Sir Oliver je prihajal iz družine, ki ni niti kadar slovela radi strogosti v verskih zadevah in gotovo ni hotel biti sežgan na grmadi, če ga sprejem ljudi gledskrajno dvomljivega bodočega stanja lahko reši grmade. Sprejel je katoliški krst s skoro zadnjo brezbrižnostjo. Kar se pa tiče Jasper Leigha, je jasno, da ni bila elastičnost njegove vesti prav nič manjša kot ona Sir Oliverja in on gotovo ni bil mož, ki bi se dal peči na raznju radi take malenkosti kot je vera.

Na ta način sta bili rešeni dve nesrečni duši gotovega pogubljenja, ki ju je čakalo. Rablji božji so prelivali solze ginjenja nad obema. Toliko glede njiju krivoverstva. Tega sta bila popolnoma očistena pri avtoafekciji, katerega sta se udeležila s svečo v roki in sanbenitom na hrbtni. Cerkev je odpustila oba z blagoslovom in opominom, naj ustrajata na poti rešitve.

To oproščanje pa ni imelo nobenega pomena. Izročili so oba zopet posvetnim oblastim in namen posvetnih oblasti je bil kaznovati oba radi pregreškov na visokem morju. Res je, da ni bilo mogoče dokazati nobenega prestopka. Sodišče pa se je zadovoljilo z izjavo, da je bilo pomanjkanje prestopkov le pomanjkanje prilike. Če bi prišla prilika, bi prišli tudi prestopki. Tako so sklepali modri sodniki. Opirali so se izključno le na dejstvo, da je jadernica Swallow nadaljevala svoj beg še potem, ko jo je strel preko krova povabil naj se ustavi ter uda. S to korenito kastilsko logiko se je uveljavilo slabo vest kapitana.

Kapitan Leigh pa je na drugi strani protestiral ter izjavil, da je bezel le raditega, ker ni imel nobene vere v Špance in ker je bil trdno prepričan, da so vsi Španci morski roparji, katerim se izogne vsak pošten mornar, ki ve, da je njegovo orožje slabše. S tem svojim zagovorom pa si nikakor ni pridobil naklonjenosti sodnikov.

Sir Oliver je trdil odločno, da ni bil član posadke Swallowa, da je plemič, ki se je nahajal na krovu proti svoji volji, ker ga je odvedel podkopljivi kapitan. Sodišče je z respektom poslušalo njegovo izjavo ter ga vprašalo, kako se imenuje in odkod prihaja. Bil je zelo nepreviden, ko je odgovoril po pravici. Posledica tega je bila skrajna poudeljava za Sir Oliverja. Razkrila mu je sistematičnost vodstva španskih arhivov. Sodišče je predložilo dokumente, ki so omogočili sodnikom informacije, da je preživel Sir Oliver večino svojega življenja na morjih in številne čudne okoliščine, ki so že davno izginile iz njegovega spomina, katerih pa se je spomnil sedaj.

Ali ni bil pri Barbados v tem in tem letu in ali ni zajel galero Maria de las Dolores? Ali ni bilo to dejanje navadno piratstvo? Ali ni pred štirimi leti oplenił neko špansko barkado v zalivu Funchal? Ali ni bil tovariš znanega pirata Hawkinsa v aferi pri San Juan de Ulloa? In tako naprej. Kar deževalo je vprašanj, na katera ni vedel odgovora.

Skoro je obžaloval, da se je dal izpreobrniti in zdelo se mu je, da je izgubil čas, ko se je izmotal iz rok inkvizicije le zato, da pade v roke posvetnim oblastim ter vrvi rablja.

To pa se ni pripetilo. Galere v Sredozemskem morju so potrebovale moč in izključno le tej okoliščini so se morali Sir Oliver, kapitan Leigh in drugi člani posadke Swallowa zahvaliti za svoje življenje, čeprav ni bil nikdo teh mnenja, da si je treba čestitati radi tega. Vkljenji so tvorili del nesrečnejšev, katere so vlekli preko Portugalske na Špansko in nato južno v Cadiz. Tam je Sir Oliver zadnjikrat videl kapitana Leigh, ko so privleli oba iz smradljive in okužene ječe.

V Cadizu je Sir Oliver preživel en mesec na dvorišču, obdanem od visokih zidov, ki pa je bilo nepopisno umazano, polno mrčesi in gnoble. Kdor hoče izvedeti za podrobnosti trpljenja, naj prebere opis lorda Henry-ja. Preveč grozne so ste podrobnosti, da bi jih navajali tukaj.

Konec meseca je izbral Sir Oliverja častnik, ki je dobil nalogo, da zbere posadko za galero, ki naj bi prevedla infanto v Napoli. Za to se je moral zahvaliti svoji močni naturi, ki se je uspešno ustavljala okuženju tega smradljivega pekla.

Galera, na katero so odvedli našega gospodiča, je imela petdeset vesel, kojih vsako je bilo v rokah sedmih mož. Sedeli so na neke vrste stopnjicah, ki so tekale od krova navzdol proti sredini ladje.

Sir Oliverja so posadili na mesto v bližini krova. Popolnoma nagega, kot je bil ob rojstvu, so ga prikovali k klopi in tam je ostal, brez prestanka, celih šest mesecev.

(Dalje prihodnjik.)

DR. LORENZ

642 Penn Ave., PITTSBURGH, PA.
EDINI SLOVENSKE GOVOREČI ZDRAVNIK
SPECIALIST MOŠKIH BOLEZNI

Moje stroko je zdravjenje akutnih in kroničnih bolezni. Jaz sam se zdravim nad 25 let ter imam skušnje v vseh boleznih. In ker znam slovensko, zato vsa moram popolnoma razumeti in spoznati vaše bolezni, da vas ozdravim in vrnem moč in zdravje. Skozi 22 let sem pridobil posebno skušnje pri ozdravljanju moških bolezni. Zato se morate popolnoma zvesti na mene, moje metode, razumevanje in spoznanje. Ne odlašajte, ampak pridite čimprej. Jaz ozdravim zastupljeno tri, mazuje in lise po telesu, bolezni v gatu, izpadanje las, bolečine v kosteh, stare rane, odelabost, živčne in bolezni v močurju, ledicah, jetrah, ledcu, rmenice, revmatizem, katar, žilne žile, nadehate. Uradno ure: V ponedeljek, sredo in petek od 9. dopoldne do 5. popoldne; v torek, četrtek in sobota od 8. dopoldne do 5. siveč; v nedeljah in praznikih od 10. dopoldne do 2. popoldne.

O usodni sipi in cesarski maši.

Spisal Fr. Ž.

Prej so imeli v Trgu sodnika, ne vo klop na desni strani pregrniti vem, odkod ga je bil prinesel veter — v enem žepu je nosil surovo kumaro, v drugem sol in je po poti kumaro pomakal v sol in jo zobal Pisarno je imel lepo okraše-no s slikami: v sredi je visel oča Radecki, na desno in levo sta mu delali družbo prelestno slikani ti- dožitji, rdeči in rumeni, iz področ- ja jedalce in pijače — vsak obto- ženec si je štel za čast, da je bil sojen v tako krasnih prostorih.

Sodil je ta gospod bolj po sta- rih pravicah. Žena je prišla tožiti moža, da jo je do krvi zbil, pa je pozval sodnik še moža predse in je dejal: "Kar je žena, to je mož!" Ukazal je možu, da se je vlegel na klop, potem je dal ženi palico: "Kakor je on tebe, udri se ti njega!" Pa žena ni hotela in se je možu prišlo nekaj v grlo in jo je hvapavo prosil odpuščanja. Sodnik jima je ponudil tobakiro: "Nata, poznofajta!" in je bila kazenska stvar pravnokrepro re- šena in končana.

Sodnija je bila daleč od sveta in so one dni pisali tamkaj še z gospijimi peresi — tako lepo je pelo papirju, ne dosti drugače, kakor pojo gosli; mokro pisanje pa so posipali s sipo.

Potem se je zgodilo, de je bil razkrit nameravan umor — lov- ski tat je bil šel s puško prežat nad lovskega čuvaja. Pa se je primeri- lo dobremu gospodu sodniku, da je v zapor vtaknil lovskega ču- vaja, lovskega tatu pa je zaslial kot pričo in njemu dal snofati in lovskega čuvaju. To ni bilo prav in je sodnik zapustil sodno službo in šel v samostan.

Za njim so dobili na sodnijo v Trg drugega gospoda — sakradi- bigoli! — ta je bil drugačne sor- be. Ne, da ne bi bil pil! V onih časih je vsak pil, kogar je služ- bena usoda vrgla na kmete — njegov predstojnik. Tega ni smel drugače ga niso vpoštevali. Toda je prinesel s sabo tiskane zakone in uvedel nov red in mu je bilo ime Kajetan Kuk.

One slike je pobral s stene in jih poslal njihovim lastnikom v samostan, tam so jih bili zelo veseli. Na njih mesto pa je prišla slika samega presvetlega vladarja in, cesarja, da je vsakdo koj videl in spoznal, koga da pravzaprav nadomestuje gospod Kajetan Kuk in v čegavem imenu se izrekajo sode — sakradi bigoli!

Na mah je tudi odpravil gosja peresa in sipi in sta vlnudno sle- dila njegovemu zgledu davkarja in notarijat. Zapisnikar pa se je moral na zapisnikih in sodbah podpisavati vsakikrat za tri prste nižje od gospoda sodnika.

Kajti gospod sodnik je brižno gledal na svoj ugled in na ugled svoje službe in gorje uradniku, ki bi se spozabil in bi obesil klobuk ali suknjo na ono kljuko, ki je bila namenjena njemu, gospodu sodniku!

In so imeli na sodišču še mlaj- šega gospoda, gospoda adjunkta, ta je priporočil in posodil gospo- du sodniku Razkolnikova, da bi ga čital. To je neki roman, ki ga je spisal neki ruski pisatelj. Pa je gospod sodnik koj drugi dan vrnil knjigo in je bil jako ogorčen, kaj misli gospod adjunkt o njem- ki je okrajni sodnik in sodni pred- stojnik — prva oseba v tem o- kraju! Mar misli, da se zлага s- častjo in z ugledom tako visokega državnega dostojanstvenika, da bi čital knjigo o samih barabah, ka- kršne so Razkolnikovu!

Takšen je bil gospod Kajetan Kuk in je imel tudi sijajen urad- niški krog s klobukom, tak klo- buk nosijo oni od pogrebneža za- voda le ob najsvečanejših pogrebi- h in z brkičo pozlačenim mečem in kadar je prišel cesarjev rojstni dan ali god — sakradi bigoli!

Ne kakor prejšnja leta, ko je klavirno uradništvo kar pri vratih prežalo, kdaj bo maše konec, in so potem hoteli na skupni golaž, popoldne pa je bilo kegljanje. Nogo je gospod sodnik ukrenil, usoda svoj pot: stari cesar je primerne koroške in je prečastiti prišel hirati in je umrl, država gospod dekan drage volje dal pr- je razpadla!

vo klop na desni strani pregrniti z rdečim suknom, drugo s črnim, in je v prvi vrsti sedel gospod so- dnik z adjunktom in je bilo prav tako, kakor da se maša bere sa- zoba! Po njegovi volji in zaradi nje- ga, v drugi pa je sedel gospod davkar s svojima dvema.

Take imenitnosti Trg se ni bil doživel in ko je bila zopet cesarska maša, so kar drli v cerkev in je gospoda davkarja jako bolelo, da ni takisto deležen prve rdeče klopi in da je zapostavljen v črno klop.

Še bolj je bolelo njegovo gospo- dno, da ni bil brez davkarje gospodje na sodniji dobivali plač in bi s- še ti njega! Pa žena ni hotela in se je možu prišlo nekaj v grlo in jo je hvapavo prosil odpuščanja.

Sodnik jima je ponudil tobakiro: "Nata, poznofajta!" in je bila kazenska stvar pravnokrepro re- šena in končana. Sodnija je bila daleč od sveta in so one dni pisali tamkaj še z gospijimi peresi — tako lepo je pelo papirju, ne dosti drugače, kakor pojo gosli; mokro pisanje pa so posipali s sipo.

Potem se je zgodilo, de je bil razkrit nameravan umor — lov- ski tat je bil šel s puško prežat nad lovskega čuvaja. Pa se je primeri- lo dobremu gospodu sodniku, da je v zapor vtaknil lovskega ču- vaja, lovskega tatu pa je zaslial kot pričo in njemu dal snofati in lovskega čuvaju. To ni bilo prav in je sodnik zapustil sodno službo in šel v samostan.

Za njim so dobili na sodnijo v Trg drugega gospoda — sakradi- bigoli! — ta je bil drugačne sor- be. Ne, da ne bi bil pil! V onih časih je vsak pil, kogar je služ- bena usoda vrgla na kmete — njegov predstojnik. Tega ni smel drugače ga niso vpoštevali. Toda je prinesel s sabo tiskane zakone in uvedel nov red in mu je bilo ime Kajetan Kuk.

One slike je pobral s stene in jih poslal njihovim lastnikom v samostan, tam so jih bili zelo veseli. Na njih mesto pa je prišla slika samega presvetlega vladarja in, cesarja, da je vsakdo koj videl in spoznal, koga da pravzaprav nadomestuje gospod Kajetan Kuk in v čegavem imenu se izrekajo sode — sakradi bigoli!

Na mah je tudi odpravil gosja peresa in sipi in sta vlnudno sle- dila njegovemu zgledu davkarja in notarijat. Zapisnikar pa se je moral na zapisnikih in sodbah podpisavati vsakikrat za tri prste nižje od gospoda sodnika.

Kajti gospod sodnik je brižno gledal na svoj ugled in na ugled svoje službe in gorje uradniku, ki bi se spozabil in bi obesil klobuk ali suknjo na ono kljuko, ki je bila namenjena njemu, gospodu sodniku!

In so imeli na sodišču še mlaj- šega gospoda, gospoda adjunkta, ta je priporočil in posodil gospo- du sodniku Razkolnikova, da bi ga čital. To je neki roman, ki ga je spisal neki ruski pisatelj. Pa je gospod sodnik koj drugi dan vrnil knjigo in je bil jako ogorčen, kaj misli gospod adjunkt o njem- ki je okrajni sodnik in sodni pred- stojnik — prva oseba v tem o- kraju! Mar misli, da se zлага s- častjo in z ugledom tako visokega državnega dostojanstvenika, da bi čital knjigo o samih barabah, ka- kršne so Razkolnikovu!

Takšen je bil gospod Kajetan Kuk in je imel tudi sijajen urad- niški krog s klobukom, tak klo- buk nosijo oni od pogrebneža za- voda le ob najsvečanejših pogrebi- h in z brkičo pozlačenim mečem in kadar je prišel cesarjev rojstni dan ali god — sakradi bigoli!

Ne kakor prejšnja leta, ko je klavirno uradništvo kar pri vratih prežalo, kdaj bo maše konec, in so potem hoteli na skupni golaž, popoldne pa je bilo kegljanje. Nogo je gospod sodnik ukrenil, usoda svoj pot: stari cesar je primerne koroške in je prečastiti prišel hirati in je umrl, država gospod dekan drage volje dal pr- je razpadla!

ROYAL MAIL

NEW YORK IN HAMBURG
CHERBOURG IN SOUTHAMPTON
"Ohio", "Orduña", "Orca", "Orbita"
Ti parniki so novi in moderni v vseh o-
sreda, najbolj priljubljena pot-
ska in glasovite radi komodnosti in —
KOMFORTA.
Zdrava, točna in obilna hrana se ser-
vira vsem potnikom na belo pokritih
mizah. Družine, sene in otroci imajo
POSEBNO PAZLJIVOST.
Za podrobnosti se obrnite na naše
zastopnike v vašem mestu ali na
ROYAL MAIL STEAM PACKET CO
25 Broadway, New York

To in ono

Preprečena grozna nesreča v Lovu.

Pred kratkim je hotel neki de-
lavec municijskih skladišč v
Lvovu, demobilizirani narednik
poljske vojske, pognati v zrak
se zaloge streliva, ki se nahajajo
v skladišču. Pod poslopje muni-
cijskega skladišča, v katerem se
nahaja 200 vagonov topovskih
krogel in dinamita, je položil pe-
klenški stroj, ki naj bi se razpo-
čil, ko pokaže kazalec njegove ure
4. popoldansko uro. Atentatorja
pa je opazoval drug delavec, ki
ga je takoj ovadil policiji. Napa-
dalec so prijeli. Priznal je pri za-
slišanju, da je hotel pognati skladi-
šče streliva v zrak. Tekom pre-
iskave je povedal napadalec ime
nekega ukrajinskega železniskega
uradnika, ki mu je dal material za
peklenški stroj. Ako bi se na-
kana posrečila, bi doletela pred-
metje Janow, kjer se nahaja mu-
nicijsko skladišče, grozna kata-
strofa.

Celibat asistentov na čeških kli-
nikah.

Zdravniški kolegi na češki me-
dicinski fakulteti v Pragi je skle-
nil, da imajo šefi pojedinih klinik
pravico zahtevati od svojih asi-
stentov pismeno obveznost, da o-
stanejo samci ves čas svoje asi-
stentske prake. Mladi zdravniki
pa so se temu uprli, češ, da znači
omejena določba omejitve svo-
bode akademsko naobraženih dr-
žavljanov.

Sovjeti in katoliške redovnice.

Sovjetske oblasti so pred krat-
kim izgnale v Sibirijo deset ka-
toliških redovnic. Izgon se je iz-
vršil radi tega, ker so redovnice
poučevale deca po rimsko-kato-
liškem katekizmu.

Rada bi izvedela za naslov druž-
ne TOMAŽA, ki stanujejo ne-
kje v Indianapolis, Ind., doma
iz fare Smihel pri Novem me-
stu. Prosim cenjene rojake, če
kdo ve za njih naslov, da mi ga
poroča ali naj se pa sami javi-
ja, ker poročati imam nekaj zo-
lo važnega. — Mrs. Louise Von-
čina, 709 Winchester St., Mon-
roe, Mich.
(2x 25, 26.)

Zastopniki "Glas Naroda"

Zastopniki kateri so pooblašteni na-
brati naročnino za dnevnik "Glas
Naroda".
Vsak zastopnik izda potrdilo za svoto,
katero je prejel. Zastopnike rojakom
toplo priporočamo.

Naročnina za "Glas Naroda" je:
Za eno leto \$6.00; za pol leta \$3.00;
za štiri mesece \$2.00; za četrt leta 1.50.
Naročnina za Evropo je \$7. za eno
leto.

California:

San Francisco, Jacob Lauska.

Colorado:

Denver, Frank Skrabec; Leadville,
M. Yammik; Pueblo, Peter Cullig, John
Germ, Frank Janesch; Salida, Louis
Costello; Walsenburg, M. J. Bayuk.

Indiana:

Indianapolis, Louis Rudman.

Illinois:

Aurora, J. Verbich; Chicago, Joseph
Blisch; Cicero, J. Fabian; Graniteville,
Joseph Pershe; Joliet, Frank Bambich
J. Zalelet in John Kren; La Salle, J.
Spelich; Mascoutah, Frank Augustin;
North Chicago, Anton Kobal, Gertrude
Ogrin; Springfield, Matija Barborich;
Waukegan, Frank Petkovšek.

Kansas:

Franklin in okolico, Anton Seljak.

Maryland:

Kittimiller, Fr. Vodopivec.

Michigan:

Detroit, Ant. Janezich in J. D.
Judnich.

Minnesota:

Chisholm, Frank Gouke; Ely, Jos.
J. Peschel; Eveleth, Louis Gouke; Gil-

Kretanje parnikov - Shipping News

10. julija: France, Havre.	14. avgusta: Mongolia, Cherbourg
11. julija: Zeeland, Cherbourg.	16. avgusta: Levintham, Cherbourg; Majestic, Cher- bourg; Lafayette, Cherbourg; Cleveland, Cherbourg in Bremen; Orbita, Cher- bourg; Rotterdam, Boulogne; Gluck Cesare, Genoa
1. avgusta: Muenchen in Cherbourg in Bremen	17. avgusta: Sierra Ventana, Bremen
2. avgusta: Olympic, Cherbourg; George Washing- ton, Cherbourg; New Amsterdam, Boulogne; Conte Rosso, Genoa; Hansa Cherbourg in Hamburg; Zeigeland, Cherbourg in Hamburg	19. avgusta: Pittsburgh, Cherbourg; Reliance, Cher- bourg in Hamburg
4. avgusta: Taormina, Genoa	20. avgusta: Paris, Havre; Mauretania, Cherbourg York, Bremen; Conte Verde, Genoa
5. avgusta: Zeigeland, Cherbourg in Hamburg; Co- lumbus, Cherbourg in Bremen; Re- public, Cphergburg in Bremen	21. avgusta: Arabic, Genoa; Thuringia, Cherbourg in Hamburg
6. avgusta: Aquitania, Cherbourg; Rochambeau, Havre; Luetsow, Bremen; Ohio, Cher- bourg	23. avgusta: Olympic, Cherbourg; President Har- ding, Cherbourg in Bremen; Mount Cla- Cherbourg in Hamburg; Volendam Boulogne; Duilio, Genoa
7. avgusta: Hermann, Cherbourg; Colombo, Ge- noa; Minnekahda, Cherbourg in Bre- men; Wuerttemberg, Cherbourg in Bre- men	26. avgusta: Selditz, Bremen
8. avgusta: President Wilson, Trst	27. avgusta: France, Havre; Aquitania, Cherbourg
9. avgusta: Homerio, Cherbourg; Lancastria, Cher- bourg; President Roosevelt, Cherbourg in Bremen; Deutschland, Cherbourg in Hamburg; Ryndam, Boulogne	28. avgusta: Columbus, Cherbourg in Bremen; Zee- land, Cherbourg
12. avgusta: Derflinger in Bremen; Suffren in Havre	30. avgusta: Homerio, Cherbourg; Veendam, Bou- logne; Orca, Cherbourg; Muenchen, Cherbourg in Bremen; Albert Ballin, Cherbourg
13. avgusta: America, Cherbourg in Bremen; Stutt- gart, Cherbourg in Bremen	

United American Lines
(HARRIMAN LINE)
HAMBURG AMERICAN LINE
Najkrajša pot v vse dele
JUGOSLAVIJE
Odplutja vsak teden z našimi
razkošnimi parniki
RESOLUTE RELIANCE
ALBERT BALLIN
DEUTSCHLAND
Parniki s 1, 2 in 3 razredom in
znani
"Mount Clay", "Cleveland",
"Hansa", "Thuringia",
"Westphalia"
s kabinami in 3. razredom.
NJASSA — 2. avgusta ob polodne
Uspešna, uljudna služba, izborna
kuhinja, prijetni in privlačni pro-
stori.
United American Lines
35 - 39 Broadway
New York, N. Y.

bert, Louis Vessel; Hilbing, John Pov-
se; Virginia, Frank Hrvatic.

Missouri:

St. Louis, Mike Grabrijan.

Montana:

East Helena, Frank Hrella; Klena,
Gregor Zobec.

New York:

Gowanda, Karl Sternisha; Little
Fall, Frank Masie.

Ohio:

Barberton, A. Okolish, John Balant;
Cleveland, A. Bobek, A. Simčić, J. Res-
nik in Charles Karlinger; Collinwood
Math. Slapnik; Lorain, Louis Balan
in J. Kumsé; Niles, Frank Kogovšek;
Youngstown, Anton Kikelj.

Pennsylvania:

Ambridge, Frank Jakshe; Bessemer,
Louis Hribar; Bradock, J. A. Germ;
Broughton, Anton Ipavec; Burdine,
John Demshar; Conemaugh, Vid Ro-
vanšek in J. Brezovec; Claridge, Anton
Kozoglov, Fr. Tushar, A. Jerina; Dunlo
Ant. Tauzelj; Export, Louis Supančič;
Forest City, Math Kamin; Farrell, Jerry
Okorn; Imperial, Val. Pernel; Greens-
burg, Frank Novak; Homer City in
okolico, Frank Farenchak; Irwin, Mike
Pausch; Johnstown, John Polanc in
Martin Koroshet; Luzerne; Anton
Osolnik; Lloydell, John Jereb, Mid-
way, John Züst; Moon Run, Fr. Ma-
chek in Fr. Podmilšek; Pittsburgh, Z.
Jakshe, Ig. Magister, Vinc. Arh in U
Jakobich; Reading, J. Pedrice; Steelton,
A. Hren; Turtle Creek in okolico, Fr.
Schliffner; West Newton, Joseph Jovan;
White Valley, Jurij Preitich; Willock,
J. Pernel.

West Virginia:

Coketon, Frank Kocian.

Wisconsin:

Milwaukee, Joseph Tratinik in Jos.
Koren; Racine in okolico, Frank Je-
lenc; Sheboygan, H. Svetlin.

Washington:

Black Diamond, G. J. Foresta.

Wyoming:

Rock Springs, Louis Taucher.

Poleg gorinavedenih so pooblašteni
pobirati naročnino tudi vsi tajniki
J. S. K. J.

COSULICH LINE

Karavnost v Jugoslavijo
Edine avstrijske spomladanske
Struktura voline kanone
Presidente Wilson — 8. avg. 10. okt.
Martha Washington — 6. sept. 23. okt.
v Dubrovnik ali Trst.
Zelaznica v notranost zvezna. Nenehni vi-
sedev. Vse države pri bližnjem agentu ali pri
PHILIPS BROS. & CO., 2 West St., N. Y.

Kje se nahaja IVAN TOMŠIČ,
doma iz Knežaka, štv. 44 pri
St. Petru na Krasu, Notranj-
sko, sedaj Julijska Benečija,
Italy. Išče ga sestra iz starega
kraja, prosim, da se oglasi.
Mary Tomšič, 4058 St. Clair
Ave., Cleveland, O.
(3x 24, 25, 26.)

Kako se potuje v
stari kraj in nazaj
v Ameriko.

KDO JE namenjen potovati v
stari kraj, je potrebno, da je
natančno poučen o potnih listih, pri-
tugi in drugih stvarih.
Pojasnili, ki vam jih samorema
dati vlad naše dolgoletne iskustve.
Vam bodo gotovo v korist; tudi pri-
poročamo vedno le prvostarne par-
nike, ki imajo kabine tudi v III. raz-
redu.

Glasom nove naselinske postave, ki
je stopila v veljavo s 1. julijem 1924,
zamorejo tudi nedržavlani dobiti do-
voljenje ostati v domovini eno leto
in ako potrebno tudi delj; tozadeva-
na dovoljenja izdaja generalni na-
selniški komisar v Washington, D.C.
ter se bo vsak lahko povrnil nazaj
v Združene države brez vizeja ame-
riškega konzulata zunaj.

Kako dobiti svojce iz stare-
ga kraja.

Kdor želi dobiti sorodnika ali
svojca iz starega kraja, naj nam prej
piše za pojasnila. Iz Jugoslavije bo
prispelih v prihodnjih treh letih,
od 1. julija 1924 naprej vsako leto
po 671 priseljencev.

Prodajamo vozne liste za vse pro-
ge; tudi preko Trsta zamorejo Jugo-
slavani sedaj potovati.

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt St., New York

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce